

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ સમક્ષ

કંપની અરજી નં. ૨૮૫ ઓફ ૨૦૧૧

ઈન

કંપની પિટિશન નં. ૫૦ ઓફ ૨૦૧૧

કંપની અરજી નં. ૨૪૮ ઓફ ૨૦૧૧

=====

૧.	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	
૨.	પત્રકારને રિફર કરવામાં આવશે કે નહીં?	
૩.	શું નામદાર ન્યાયમૂર્તિશ્રીઓ ચુકાદાની ખરી નકલ જોવા માંગે છે?	
૪.	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે	

	હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	
--	--	--

કોટક મહિજ્ઞા બેંક લિમિટેડના અરજદાર (ઓ)

વિરુદ્ધ

ક્લેરિસિસ ઓર્ગેનિક્સ લિમિટેડ અને ૧.પ્રતિવાદી (ઓ) ના સત્તાવાર સમકક્ષ

ઉપસ્થિતિ:

શ્રી નવીન કે. પાહવા, અરજદાર (ઓ) નંબર ૧ માટે વકીલ

શ્રી અશોક એલ શાહ, શ્રી પવન એસ. ગોડિયાવાલા સાથે વકીલ, પ્રતિવાદી
(ઓ) નંબર ૨ માટે વકીલ

સુશ્રી અમી યાજ્ઞિક, પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૧ માટે વકીલ

કોરમ:માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી વી. એમ. પંચોલી

તારીખ:૦૭/૦૮/૨૦૧૫

સીએવી જજમેન્ટ

૧. અરજદાર-કોટક મહિન્દ્રા બેંક લિમિટેડે ન્યાયાધીશોનું સમન્સ બહાર પાડ્યું છે જેમાં નીચેની રાહતની વિનંતી કરવામાં આવી છે:

“૧(એ) કે આ માનનીય અદાલત પ્રતિવાદી સત્તાવાર લિક્વિડેટરને નિર્દેશ આપવા માટે ખુશ થઈ શકે છે કે જેની નિમણૂક કંપની પિટિશન નંબર ૫૦/૨૦૧૦ માં આ માનનીય અદાલત દ્વારા તારીખ ૮.૨.૨૦૧૧ ના આદેશને અનુસરીને કામચલાઉ લિક્વિડેટર તરીકે કરવામાં આવી છે, ખાસ કરીને અહીં જોડવામાં આવેલી અનુસૂચિમાં વર્ણવેલ અને જોડાણ-“એ” તરીકે ચિહ્નિત થયેલ સુરક્ષિત સંપત્તિઓનો કબજો અરજદારને સોંપવા માટે, જેમણે કામચલાઉ લિક્વિડેટર અને પરમિટની નિમણૂક પહેલાં નાણાકીય સંપત્તિના સુરક્ષા અને પુનર્નિર્માણ અને સુરક્ષા હિત અધિનિયમ, ૨૦૦૨ ની જોગવાઈઓ હેઠળ પગલાં શરૂ કરી દીધા છે. અરજદારે ન્યાયના હિતમાં તેના સંબંધમાં આગળ વધવું.”.

૨. અરજદાર માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી નવીન કે પાઠવા, પ્રતિવાદી માટે વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી અમી યાજ્ઞિક નં.૧-સત્તાવાર લિક્વિડેટર અને વિદ્વાન વકીલ શ્રી

અશોક એલ શાહ સાથે વિદ્વાન વકીલ શ્રી પવન સી ગોડિયાવાલા પ્રતિવાદી
નં.૨.

૩. અરજદારના વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ રજૂઆત કરી હતી કે સ્ટેટ બેંક
ઓફ ઇન્ડિયા (ત્યારબાદ સુવિધા માટે 'એસ. બી. આઈ.' તરીકે ઓળખવામાં
આવે છે) એ ક્લેરિસિસ ઓર્ગેનિક્સ લિમિટેડ (જેને હવે પછી 'કંપની' તરીકે
સગવડ માટે ઓળખવામાં આવે છે) ને વિવિધ ધિરાણ સુવિધાઓ આપી હતી.
આ ધિરાણ સુવિધાઓનું સમયાંતરે નવીનીકરણ કરવામાં આવતું હતું. ઉપરોક્ત
ધિરાણ સુવિધાઓની સામે, કંપનીએ જમીન અને મકાન ધરાવતી મિલકતોને
ગીરવે મૂકી હતી, જેનો સર્વે નં.૪૮૯, ૫૦૨, ૫૦૨/૧/એ, ૫૦૨/૧ બી,
૫૦૨/૧ સી, ૫૦૨/૨-પી અને કોન્સોલિડેટેડ સર્વે નં.૪૮૯ તે ૩૦,૪૫૧
ચોરસ ફૂટના વિસ્તારમાં વડોદરા જિલ્લાના તાલુકા સાવલીના મોખસી ગામમાં
આવેલું છે. એમ. ટી. આર. કંપનીએ કાચા માલ, પ્રગતિમાં રહેલા સ્ટોક, તૈયાર
માલ, પેકિંગ મટિરિયલ, પ્લાન્ટ અને મશીનરી વગેરે જેવી તેની તમામ જંગલોને
પણ અનુમાનમાં મૂકી દીધી હતી, સિવાય કે પ્લાન્ટ અને મશીનરી, અન્ય
જંગલોને પણ ૩.૪ માંથી ઘટાડી દીધી હતી. ડીસીએનબી એકમ અને ૩.૪
ડીસીએ પ્રોજેક્ટ. ઉપરોક્ત એકમ અને પ્રોજેક્ટના પ્લાન્ટ અને મશીનરી અને
અન્ય જંગલોને ટેકનોલોજી ઇન્ફોર્મેશન, ફોરકાર્સિંગ એન્ડ એસેસમેન્ટ

કાઉન્સિલ (હવે પછી સુવિધા માટે 'ટીઆઈએફએસી' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) માં હાયપોથેકેટેડ કરવામાં આવ્યા છે.

૩.૧ વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે કંપનીએ શરૂઆતમાં ઉપરોક્ત સ્થાવર મિલકતના સંદર્ભમાં ૨૪.૪.૧૯૯૧ તારીખના માલિકી પત્રો જમા કરીને સંયુક્ત ગીરો દ્વારા આઈસીઆઈસીઆઈ બેંક લિમિટેડ, આઈડીબીઆઈ બેંક લિમિટેડ, આઈએફસીઆઈ લિમિટેડ અને એસબીઆઈની તરફેણમાં ગીરો બનાવ્યો હતો. જોકે, ત્યારબાદ, કંપની દ્વારા આઈસીઆઈસીઆઈ લિમિટેડ, આઈડીબીઆઈ લિમિટેડ અને આઈએફસીઆઈ લિમિટેડ પાસેથી ઉપલબ્ધ ધિરાણ સુવિધાઓનું સમાધાન કરવામાં આવ્યું હતું અને આ રીતે સ્થાવર મિલકત પર અન્ય તમામ ચાર્જની અગ્રતામાં માત્ર એસબીઆઈ એકમાત્ર પ્રથમ ચાર્જ ધારક રહ્યું હતું. આ તબક્કે, વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે ૨૩.૩.૨૦૦૬ ના રોજ, એસ. બી. આઈ. અને અરજદાર-બેંક વચ્ચે સોંપણી પત્રનો અમલ કરવામાં આવ્યો હતો, જેમાં એસ. બી. આઈ. એ તેના બાકી અને કંપની દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર દેવાની સોંપણી કરી હતી અને અરજદારની તરફેણમાં ઉપરોક્ત તમામ ધિરાણ સુવિધાઓ સોંપી હતી. આમ, સોંપણી પત્રના અનુસરણમાં, અરજદાર કંપની દ્વારા એસ. બી. આઈ. ને ચૂકવવાપાત્ર દેવાની સંપૂર્ણ અને સંપૂર્ણ માલિકી ધરાવે છે. તેથી, વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે અરજદાર-બેંક એકમાત્ર એવી બેંક છે જે

કાયદેસર રીતે રકમ અથવા તેના કોઈપણ ભાગની ચૂકવણી મેળવવા માટે હકદાર છે, જેમાં તેના પોતાના નામે કાર્યવાહી દાખલ કરવાનો અધિકાર અને સુરક્ષિત સંપત્તિમાં તેના હિતને લાગુ કરવા માટે જરૂરી અન્ય તમામ પગલાં લેવાનો સમાવેશ થાય છે.

૩.૨ વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ વધુમાં દલીલ કરી હતી કે કંપની અરજદારને ચૂકવવાપાત્ર રકમ ચૂકવવામાં નિષ્ફળ ગઈ હતી અને તેની અવગણના કરી હતી અને તેથી, અરજદારે નાણાકીય અસ્કયામતોના પ્રતિભૂતિકરણ અને પુનર્નિર્માણ અને સુરક્ષા વ્યાજ અધિનિયમ, ૨૦૦૨ની કલમ ૧૩ (૨) ની જોગવાઈઓ હેઠળ કંપનીને તારીખ ૧૫.૧૧.૨૦૦૬ ની ડિમાન્ડ નોટિસ જારી કરી હતી (ત્યારબાદ તેને સુવિધા માટે 'સરફેસી' અધિનિયમ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે). ઉપરોક્ત નોટિસ દ્વારા કંપનીને વ્યાજ સાથે ઉપરોક્ત નોટિસમાં ઉલ્લેખિત રકમ ચૂકવવા માટે કહેવામાં આવ્યું હતું. વિદ્વાન વકીલે ઉપરોક્ત નોટિસની સામગ્રીનો ઉલ્લેખ કર્યો છે જે સંકલનના પરિશિષ્ટ 'બી' માં રજૂ કરવામાં આવી છે.

૩.૩ ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે કંપનીએ ૩.૧.૨૦૦૭ તારીખનો જવાબ આપ્યો હતો અને કેટલાક વાંધાઓ ઉઠાવ્યા હતા. તેથી, અરજદારે કંપની દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા ઉપરોક્ત વાંધાઓને ધ્યાનમાં લીધા, તેને નકારી કાઢ્યા અને ૨૫.૧.૨૦૦૭ તારીખના સંદેશાવ્યવહાર દ્વારા કંપનીને

જાણ કરવામાં આવી કે તેના દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા વાંધાઓને નકારી કાઢવામાં આવ્યા છે.ત્યારબાદ કંપનીએ ચૂકવણી કરી ન હતી.આથી, અરજદારના અધિકૃત અધિકારીએ ૧૨.૧૨.૨૦૦૭ તારીખની કબજાની નોટિસ જારી કરીને સુરક્ષિત સંપત્તિઓનો રચનાત્મક કબજો લીધો હતો.તે સ્થાનિક દૈનિક અખબારોમાં ૧૪.૧૨.૨૦૦૭ પર પ્રકાશિત થયું હતું.કથિત કબજાની નોટિસ ૧૮.૧૨.૨૦૦૭ પર સુરક્ષિત અસ્કયામતોના સ્થળ પર પણ ચોંટાડવામાં આવી હતી.

૩.૪ ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ રજૂઆત કરી હતી કે જ્યારે અરજદારના અધિકૃત અધિકારી સુરક્ષિત સંપત્તિનો ભૌતિક કબજો લેવા ગયા હતા, ત્યારે કંપનીના પ્રતિનિધિઓએ અધિકૃત અધિકારીને ભૌતિક કબજો લેતા અટકાવ્યા હતા.આ દરમિયાન, કંપનીએ સાર્ફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૭ હેઠળ ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ, અમદાવાદ (ત્યારબાદ ટૂંકમાં 'ડીઆરટી' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) સમક્ષ અરજી પણ દાખલ કરી હતી, જેમાં ૧૫.૧૧.૨૦૦૬ ની માંગ નોટિસ તેમજ ૧૨.૧૨.૨૦૦૭ ની કબજાની નોટિસને પડકારવામાં આવી હતી.આ તબક્કે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ ધ્યાન દોર્યું કે કંપની ઔદ્યોગિક અને નાણાકીય પુનર્નિર્માણ બોર્ડ સમક્ષ હતી.(ત્યારબાદ ટૂંકમાં 'બી. આઈ. એફ. આર.' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે).તેથી, અરજદારે બી. આઈ. એફ. આર. ને સરફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૪) હેઠળ

અરજદાર દ્વારા લેવામાં આવેલા પગલાં વિશે માહિતી આપી હતી. તેથી, બી. આઈ. એફ. આર. એ ૧૭.૧૨.૨૦૦૭ ના આદેશ દ્વારા સંદર્ભમાં ઘટાડો કર્યો હતો.આથી કંપનીએ ઔદ્યોગિક અને નાણાકીય પુનર્નિર્માણ માટે અપીલીય સત્તામંડળ સમક્ષ અપીલ કરવાનું પસંદ કર્યું હતું.(ત્યારબાદ ટૂંકમાં 'એએઆઈએફઆર' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે).જો કે, આ અપીલ પણ અપીલ સત્તાધિકારી દ્વારા ૪.૨.૨૦૦૮ ના આદેશ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી.વિદ્વાન વકીલ દ્વારા ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું છે કે ઉપરોક્ત આદેશોને કંપની દ્વારા આ અદાલત સમક્ષ ૨૦૦૮ની વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૨૩૬૧ દાખલ કરીને પડકારવામાં આવ્યો હતો.જો કે, અરજદાર વતી કરવામાં આવેલા નિવેદનને ધ્યાનમાં રાખીને આ અદાલત દ્વારા ૧.૮.૨૦૦૮ ના આદેશ દ્વારા પણ ઉપરોક્ત અરજીનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો હતો કે બીઆઈએફઆર સમક્ષ અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ૧૪.૧૨.૨૦૦૭ તારીખની અરજી પાછી ખેંચી લેવામાં આવશે અને અરજદાર બીઆઈએફઆર દ્વારા કરવામાં આવેલા ૧૭.૧૨.૨૦૦૭ તારીખના આદેશને પાછા ખેંચવા માટે આગળ વધશે. આથી અરજદારે યોગ્ય અરજી સાથે બી. આઈ. એફ. આર. માં અરજી કરી હતી.અરજદારે ૨૯.૧.૨૦૧૦ ના રોજ સુરક્ષિત અસ્કયામતોના સંદર્ભમાં નવી કબજાની સૂચના પણ ચોંટાડી હતી.કંપનીએ ફરી એકવાર અધિકૃત અધિકારીને વાસ્તવિક અને ભૌતિક કબજો સોંપવાનો ઇનકાર કર્યો હતો.આ કથિત કબજાની નોટિસ ફરી એકવાર સ્થાનિક દૈનિક અખબારોમાં ૪.૨.૨૦૧૦ ના રોજ પ્રકાશિત થવા

લાગી.દરમિયાન, ૨૩.૭.૨૦૦૯ પર, ટીઆઈએફએસી (TIFAC) ના વિજ્ઞાન વકીલે બીઆઈએફઆર (BIFR) સમક્ષ સ્વીકાર્યું કે અરજદાર કંપનીના સુરક્ષિત દેવુંના ૭૫ ટકાથી વધુનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.વિજ્ઞાન વકીલ શ્રી પાહવા એ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે બી. આઈ. એફ. આર. એ ૧૯૮૫ ના બીમાર ઉદ્યોગો (વિશેષ જોગવાઈઓ) અધિનિયમની કલમ ૨૦ (૧) ની દ્રષ્ટિએ તેનો અભિપ્રાય નોંધ્યો હતો (ત્યારબાદ સગવડતા માટે 'એસ. આઈ. સી.' અધિનિયમ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) અને કંપનીને સમાપ્ત કરવા માટે આ અદાલતને ભલામણ કરી હતી.આમ, બી. આઈ. એફ. આર. ના અભિપ્રાયને ધ્યાનમાં રાખીને, કંપની પિટિશન નંબર ૫૦ ઓફ ૨૦૧૦ આ અદાલત સમક્ષ નોંધવામાં આવી છે.

૩.૫ ત્યારબાદ, વિજ્ઞાન વકીલે દલીલ કરી હતી કે કંપનીએ વાસ્તવિક અને ભૌતિક કબજો અરજદારના અધિકૃત અધિકારીને સોંપવાનો ઇનકાર કર્યો હતો.તેથી, અરજદારે વડોદરા જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ સર્ફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૪ હેઠળ અરજી દાખલ કરી હતી, જેમાં સુરક્ષિત સંપત્તિઓનો કબજો લેવા માટે જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટની મદદ માંગવામાં આવી હતી.આ દરમિયાન, અરજદારને ખબર પડી કે આ અદાલતે ૨૦૧૦ની કંપની પિટિશન નંબર ૫૦ ને ૮.૨.૨૦૧૧ ના આદેશ દ્વારા સ્વીકારી છે, જેમાં આ અદાલત સાથે જોડાયેલા સત્તાવાર લિક્વિડેટરને કંપનીની સંપત્તિઓનો કબજો લેવા માટે પ્રોવિઝનલ લિક્વિડેટર તરીકે નિયુક્ત કરવામાં આવે છે.અરજદારને ઉપરોક્ત પાસા વિશે ત્યારે ખબર

પડી જ્યારે એસ. બી. આઈ. એ સત્તાવાર લિક્વિડેટર પાસેથી પ્રાપ્ત થયેલા ૮.૩.૨૦૧૧ તારીખના પત્રની નકલ મોકલી હતી.તેથી, અરજદારે સત્તાવાર લિક્વિડેટરને ૧૬.૩.૨૦૧૧ તારીખનો પત્ર લખ્યો હતો, જેમાં અરજદાર દ્વારા સુરક્ષિત અસ્કયામતોના સંદર્ભમાં સર્વેક્ષી અધિનિયમ હેઠળ હાથ ધરવામાં આવેલી કાર્યવાહી વિશે માહિતી આપવામાં આવી હતી.એવું પણ ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું હતું કે સુરક્ષિત સંપત્તિનો પ્રતીકાત્મક કબજો અરજદાર દ્વારા પહેલેથી જ લેવામાં આવ્યો છે.ઉપરોક્ત સંદેશાવ્યવહાર હોવા છતાં, વિદ્વાન વકીલ દ્વારા ફરિયાદ કરવામાં આવે છે કે સત્તાવાર લિક્વિડેટર સુરક્ષિત સંપત્તિઓ સહિત કંપનીની સંપત્તિઓનો કબજો લેવા માટે આગળ વધ્યો હતો.કંપનીની સંપત્તિનો ભૌતિક કબજો ૧૮.૩.૨૦૧૧ પર લેવામાં આવ્યો હતો.

૩.૬ વર્તમાન કેસની હકીકતોની ઉપરોક્ત પૃષ્ઠભૂમિમાં, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા રજૂ કરશે કે અરજદાર કંપનીનો સુરક્ષિત લેણદાર છે અને તે લિક્વિડેશન કાર્યવાહીની બહાર છે.અરજદારે પહેલેથી જ સર્વેક્ષી કાયદાની જોગવાઈઓ હેઠળ પગલાં શરૂ કરી દીધા છે, ડી. આર. ટી. સમક્ષ મૂળ અરજી પણ દાખલ કરી છે જે બાકી છે.સંપત્તિનો પ્રતીકાત્મક કબજો ૨૯.૧.૨૦૧૦ ના રોજ લેવામાં આવ્યો છે.તેથી, અરજદાર સર્વેક્ષી અધિનિયમ હેઠળ જામીનગીરીઓના અમલીકરણ સાથે આગળ વધવા માટે હકદાર છે. તેમણે વધુમાં દલીલ કરી હતી કે એકવાર સુરક્ષિત લેણદાર લિક્વિડેશનની કાર્યવાહીની બહાર રહેવાનું પસંદ કરે

છે, ત્યારે સત્તાવાર લિક્વિડેટરની ભૂમિકા કંપનીના કામદારોના હિતનું ધ્યાન રાખવા સુધી મર્યાદિત છે.

૩.૭ ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલ દલીલ કરશે કે સર્ફેસી અધિનિયમ અને વધુ ખાસ કરીને તેની કલમ ૧૩ (૯) ની જોગવાઈઓ પૂરી પાડે છે કે સુરક્ષિત અસ્કયામતોના વેચાણમાંથી વસૂલવામાં આવેલી કોઈપણ રકમ કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ ની કલમ ૫૨૯-એ ની જોગવાઈઓ અનુસાર વહેંચવામાં આવશે અને તેથી, સત્તાવાર લિક્વિડેટરને આ અરજીમાં વિનંતી કરવામાં આવેલી રાહત સામે કોઈ ફરિયાદ ન હોઈ શકે. સુરક્ષિત અસ્કયામતોના સંદર્ભમાં અરજદાર એકમાત્ર સુરક્ષિત લેણદાર છે અને તેણે સત્તાવાર લિક્વિડેટર દ્વારા ભૌતિક કબજો સંભાળતા પહેલા જ પ્રતીકાત્મક કબજો સંભાળી લીધો છે. માત્ર અમુક ચોક્કસ પ્લાન્ટ અને મશીનરી અને જંગલો કે જે કંપની દ્વારા ટીઆઈએફએસીની તરફેણમાં અનુમાનિત છે. તે સિવાય, અરજદાર સરફેસી અધિનિયમની જોગવાઈઓ અનુસાર સુરક્ષિત અસ્કયામતો સામે કાર્યવાહી કરવા માટે હકદાર છે.

૩.૮ ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ દલીલ કરી હતી કે હવે તે સ્થાયી કાનૂની સ્થિતિ છે કે જ્યારે કંપની લિક્વિડેશનમાં હોય ત્યારે પણ સુરક્ષિત લેણદાર તેની જામીનગીરીઓના અમલીકરણ સાથે આગળ વધવા માટે હકદાર છે, અને સરફેસી અધિનિયમ હેઠળ પગલાં લેતા પહેલા કંપની કોર્ટની કોઈ

પરવાનગીની જરૂર નથી. આ તબક્કે, વિદ્વાન વકીલે ૨૦૦૫ની કંપની અરજી નંબર ૧૭૭ માં આ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા ૯.૩.૨૦૦૬ તારીખના ચુકાદા અને આદેશનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો, જેમાં આ અદાલત, કંપની અધિનિયમ ૧૯૫૬ની જોગવાઈઓ સાથે સરફેસી અધિનિયમની સંબંધિત જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં લીધા પછી, સત્તાવાર લિક્વિડેટર સામે લિક્વિડેશનમાં કંપનીની સંપત્તિનો કબજો સંબંધિત બેંકને સોંપવા માટે નિર્દેશ આપવા માટે દાખલ કરવામાં આવેલી ઉપરોક્ત અરજીને મંજૂરી આપવા માટે ખુશ છે, જેણે સરફેસી અધિનિયમ હેઠળ પગલાં શરૂ કર્યા છે.

૩.૯ વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ વધુમાં ધ્યાન દોર્યું હતું કે આ અદાલતે ૨૦૧૧ ના ઓ.એલ.આર.નંબર ૮૦ માં ૨૨.૯.૨૦૧૧ પર આદેશ પસાર કર્યો હતો, જેમાં કબજો લેવા માટે સત્તાવાર લિક્વિડેટરની કાર્યવાહીને આ અદાલત દ્વારા બહાલી આપવામાં આવી હતી.અરજદારને રૂ. ઇન્વેન્ટરી મૂલ્યાંકન અહેવાલ તૈયાર કરવાના ખર્ચને પહોંચી વળવા માટે સત્તાવાર લિક્વિડેટરની કચેરી સાથે ૧ લાખ.અરજદારને સુરક્ષા ખર્ચ માટે દર મહિને સત્તાવાર લિક્વિડેટર પાસે રૂ.૧૫,૭૫૦/- જમા કરાવવાનો પણ નિર્દેશ આપવામાં આવે છે.તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે ૧૭.૭.૨૦૧૪ ના રોજ, કંપની દ્વારા સર્ફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૭ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલી અરજી ડીઆરટી દ્વારા રદ કરવામાં આવે છે.

૩.૧૦ અરજદાર વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે (૨૦૧૦) ૧૦ એસ. સી. સી. ૧ માં નોંધાયેલા આઈ. સી. આઈ. સી. આઈ. બેંક લિમિટેડ વિરુદ્ધ એ. પી. એસ. સ્ટાર ઇન્ડસ્ટ્રીઝ લિમિટેડના ઓફિશિયલ લિક્વિડેટર અને અન્યોના કેસમાં માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે. માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નોંધણી, સ્ટેમ્પ ડ્યુટી વગેરે સંબંધિત અન્ય મુદ્દાઓ પર વિચારણા કરવા માટે આ મામલાને આ અદાલતની માનનીય ખંડપીઠે પરત મોકલી દીધો હતો. માનનીય ડિવિઝન બેન્ચે ૨૦૦૭ના ઓ.જે. અપીલનંબર ૧૫૬ માં એક આદેશ પસાર કર્યો હતો, જેમાં આ બાબત કંપની ન્યાયાધીશને પરત મોકલી દેવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ કંપની ન્યાયાધીશે ૨૦૦૬ની કંપની એપ્લિકેશન નંબર ૪૮૯ માં ૨૮.૧.૨૦૧૫ પર આદેશ પસાર કર્યો હતો.

૩.૧૧ ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા વિ. ઓ. એલ. ઓફ ફાર ઇસ્ટ લેબોરેટરીઝ લિમિટેડના કેસમાં આ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણય પર ભરોસો મૂક્યો છે, જે ૨૦૦૬ માં જે. એક્સ. (ગુજરાત) ૧૪૬ માં અહેવાલ આપ્યો હતો, જે સંકલનના પાન ૫૩ પર રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. વિદ્વાન વકીલે મુખ્યત્વે ફકરા ૨૩, ૨૫ થી ૨૯ માં આ અદાલત દ્વારા કરવામાં આવેલા નિરીક્ષણ પર આધાર રાખ્યો છે.

૩.૧૨ ત્યારબાદ, તેમણે ૨૦૧૩ (૩૬) ટેક્સમેનમાં નોંધાયેલા કોટક મહિન્દ્રા બેંક લિમિટેડ વિ. મેગ્નોસ્ટાર ટેલિકોમ્યુનિકેટીઓસ (પી.) લિમિટેડના કેસમાં દિલ્લી હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો હતો.કોમ ૮૭ (દિલ્લી).તેમણે મુખ્યત્વે ઉપરોક્ત ચુકાદાના ફકરા ૨૨ થી ૨૬,૩૦ અને ૩૧ માં કરવામાં આવેલા અવલોકનો પર આધાર રાખ્યો હતો.

૩.૧૩ ત્યારબાદ, તેમણે એઆઈઆર ૨૦૧૫ (AP) ૩૮માં નોંધાયેલા ઈન્ડિયન બેંક વિ. ના પેટા-નિબંધકના કેસમાં A. P. ની ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો, ખાસ કરીને, ફકરા ૨૫ થી ૩૧,૩૬ અને ૩૭માં કરવામાં આવેલા અવલોકનો.

૩.૧૪ ત્યારબાદ, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ (૨૦૦૬) ૬૬ SCL ૧૪૭ (BOM.) માં નોંધાયેલા અકોલા ઓઈલ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ વિરુદ્ધ ભારતીય સ્ટેટ બેંકના કેસમાં બોમ્બે હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણય પર અને ખાસ કરીને ફકરા ૧૦ અને ૧૧માં કરવામાં આવેલા અવલોકનો પર આધાર રાખ્યો છે.

૩.૧૫ ત્યારબાદ, વિદ્વાન વકીલે ૨૦૦૮ની વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૭૯૭૯ માં આ અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા ૨૧.૭.૨૦૦૮ ના આદેશ પર આધાર રાખ્યો છે અને રજૂઆત કરી છે કે આ આદેશની આ અદાલતની ખંડપીઠે

પુષ્ટિ કરી છે અને ૨૦૦૮ની લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ નંબર ૧૯૫૧ માં ૩.૧૧.૨૦૦૮ પર આદેશ પસાર કર્યો છે.તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે આ અદાલતની ખંડપીઠે પસાર કરેલા આદેશ સામે દાખલ કરાયેલ ૨૦૧૦ની SLP નંબર ૭૮૮૭ ને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ૨૬.૩.૨૦૧૦ ના આદેશ દ્વારા ફગાવી દીધી છે.

૩.૧૬ પ્રતિવાદી દ્વારા જવાબ સોગંદનામામાં લેવામાં આવેલી દલીલના સંદર્ભમાં કે અરજદાર બેંકે કંપની અધિનિયમ ૧૯૫૬ની કલમ ૧૨૫ની જોગવાઈઓ હેઠળ કંપનીઓના રજિસ્ટ્રાર પાસે ચાર્જ નોંધાવ્યો નથી, વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે એસ. બી. આઈ. એ પહેલેથી જ કંપનીની સુરક્ષિત સંપત્તિઓ પર ચાર્જ નોંધાવ્યો છે.અરજદાર સોંપણી કરનાર છે અને તેથી, આવા ચાર્જની નોંધણી કરાવવાની જરૂર નથી.જોકે, આ મામલો કંપની લો બોર્ડ સમક્ષ પેનિંગ છે.વિદ્વાન વકીલ આઈડીબીઆઈ લિમિટેડના કેસમાં બોમ્બે હાઈકોર્ટ દ્વારા તેના અધિકૃત અધિકારી, બી. શ્રીનિવાસ રાવ, ડેપ્યુટી જનરલ મેનેજર, રિકવરી ડિપાર્ટમેન્ટ વિ/એસ ઓફિશિયલ લિક્વિડેટર ઓફ મહારાષ્ટ્ર એક્સપ્લોઝિવ્સ લિમિટેડ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણય પર આધાર રાખે છે.૧૧૩(૪) બીએલઆર ૨૨૧૩.તેમણે મુખ્યત્વે બોમ્બે હાઈકોર્ટ દ્વારા ફરિ ૧૭,૪૦,૪૧,૪૨,૪૪,૪૫,૪૬ માં કરવામાં આવેલા નિરીક્ષણ પર આધાર રાખ્યો હતો.

૩.૧૭ વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે કોઈએ નોંધણી અધિનિયમ હેઠળ અથવા અરજદાર સામે સ્ટેમ્પ ડ્યુટીની ચુકવણી અંગે કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરી નથી.આમ, પ્રતિવાદીઓ માટે એવી દલીલ કરવી ખુલ્લી નથી કે અરજદારે યોગ્ય સ્ટેમ્પ ડ્યુટી ચૂકવી નથી અથવા સક્ષમ અધિકારી સમક્ષ યોગ્ય નોંધણી કરવામાં આવી નથી.

૪. દરમિયાનગીરી કરનાર વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી પવન ગોડિયાવાલા સાથે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે મુખ્યત્વે રજૂઆત કરી હતી કે દરમિયાનગીરી કરનાર કંપનીને અસુરક્ષિત લોન/થાપણ દ્વારા ₹ ૧,૩૪,૯૨૯ ની રકમ માટે ફંડમાં લેનાર કંપનીનો લેણદાર છે.તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે કંપની સામે દાવો કરનારા અન્ય લેણદારો/ડિપોઝિટ ધારકો પણ છે અને તેઓ પણ દરમિયાનગીરી કરનારના કેસને ટેકો આપી રહ્યા છે.તેમણે વધુમાં ધ્યાન દોર્યું હતું કે મધ્યસ્થી કરનાર કંપનીના શેરહોલ્ડર (ફાળો આપનાર) છે અને કંપનીના ૮૫,૧૦૦ ઇક્વિટી શેર ધરાવે છે.દરમિયાનગીરી કરનાર પર એસ. બી. આઈ. દ્વારા કંપનીને આપવામાં આવેલી લોન/ધિરાણ સુવિધાઓ માટે એસ. બી. આઈ. ને બાંયધરી આપનાર હોવાનો પણ આરોપ છે.

૪.૧ વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ દલીલ કરી હતી કે અરજદાર-બેંકે આ અરજી એ આધાર પર દાખલ કરી છે કે તે ૨૩.૩.૨૦૦૬ પર અરજદાર સાથે એસ. બી. આઈ. દ્વારા ચલાવવામાં આવેલ સોંપણી પત્રના આધારે કંપનીનો સુરક્ષિત લેણદાર છે.અરજદાર પેઢીનો લેણદાર નથી અને પેઢીનો સુરક્ષિત લેણદાર પણ નથી.તેમણે ધ્યાન દોર્યું હતું કે શરૂઆતમાં બેંકે ડીડ ઓફ અસાઈનમેન્ટ રજૂ કર્યું ન હતું, જેના આધારે તે એસબીઆઈ પાસેથી અધિકારો મેળવ્યા હોવાનો દાવો કરી રહી છે. જો કે, તે પછી, આવા દસ્તાવેજ રેકૉર્ડ પર રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા.તેમણે દલીલ કરી હતી કે દરમિયાનગીરી કરનારને મળેલા સોંપણીના ખતમાંથી, એવું બહાર આવ્યું છે કે ઉપરોક્ત ખત પર યોગ્ય રીતે સ્ટેમ્પ કરવામાં આવ્યો નથી કે તે યોગ્ય રીતે નોંધાયેલ નથી અને તેથી, એસ. બી. આઈ. અરજદારની તરફેણમાં કોઈ દાવા અથવા સુરક્ષા હિત સોંપી શકે નહીં.આમ, સોંપણીના આવા ખતથી અરજદારની તરફેણમાં કોઈ અધિકારો અથવા સુરક્ષા હિતનું સર્જન થતું નથી.તેમણે બોમ્બે સ્ટેમ્પ એક્ટની કલમ ૮ (એ) હેઠળ સત્તાનો ઉપયોગ કરીને બહાર પાડવામાં આવેલા ૨૫.૧.૨૦૦૨ ના આદેશનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો, જેમાં અંતર્ગત જામીનગીરીઓ સાથે દેવાની સોંપણીની સૂચના પર લાગુ થતી સ્ટેમ્પ ડ્યુટીનો દર બદલવામાં આવ્યો હતો.તેવી જ રીતે, તેમણે ઉપરોક્ત કલમ હેઠળ બહાર પાડવામાં આવેલા ૧.૪.૨૦૦૩ તારીખના આદેશનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો, જેમાં સ્ટેમ્પ ડ્યુટીનો દર બદલવામાં આવ્યો છે.તેમણે સોંપણી કરારનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે સોંપણી કરારનો ઉદ્દેશ

હસ્તાંતરણ અને અધિકારો વગેરે સોંપવાનો અને ૧૪૩ પક્ષોના કિસ્સામાં જામીનગીરી વ્યાજ સાથે દેવાની, લોનની સુરક્ષા અને સોંપણી કરવાનો છે. જોકે, રૂ. ૧,૪૦,૨૦૦-ની રકમની સ્ટેમ્પ ડ્યુટી ચૂકવવામાં આવે છે. હકીકતમાં, અરજદારે ઓછામાં ઓછા રૂ. ૧,૪૩,૦૦,૦૦૦/- ની સ્ટેમ્પ ડ્યુટી ચૂકવવી પડે છે. આ પ્રકારની સ્ટેમ્પ ડ્યુટી ચૂકવવાપાત્ર હોય છે અને તેની ગણતરી જામીનગીરીકૃત લોન દીઠ અથવા સોંપવામાં આવેલી લોન દીઠ કરવામાં આવે છે, ઉધાર લેનાર દીઠ અથવા પક્ષ દીઠ નહીં.

૪.૨ તેમણે વધુમાં દલીલ કરી હતી કે સોંપણી પત્ર નોંધણી અધિનિયમની જોગવાઈઓ હેઠળ યોગ્ય રીતે નોંધાયેલ નથી અને પરિણામે ઉપરોક્ત અરજદાર અરજદારની તરફેણમાં કોઈ અધિકારો બનાવી અથવા સ્થાનાંતરિત કરી શકતો નથી. જ્યારે કોઈ સ્થાવર મિલકતમાં કોઈ વ્યાજ બનાવવામાં આવે અથવા નાબૂદ કરવામાં આવે, ત્યારે દસ્તાવેજ ફરજિયાતપણે નોંધણી અધિનિયમની કલમ ૧૭ હેઠળ નોંધાયેલો હોવો જરૂરી છે. નોંધણી અધિનિયમની કલમ ૨૮ મુજબ, ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૧૭માં ઉલ્લેખિત દરેક દસ્તાવેજ, જ્યાં સુધી તે દસ્તાવેજ સ્થાવર મિલકત સાથે સંબંધિત છે, તે પેટા-નિબંધકની કચેરીમાં નોંધણી માટે રજૂ કરવામાં આવશે, જેમના પેટા-જિલ્લામાં સંપૂર્ણ અથવા મિલકતનો કોઈપણ ભાગ કે જેની સાથે આવા દસ્તાવેજ સંબંધિત છે. વર્તમાન કેસમાં, વિદ્વાન વકીલ દ્વારા ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું છે કે સ્થાવર મિલકત

બરોડાના પેટા-જિલ્લામાં આવેલી છે અને તેથી, તે સબ-રજિસ્ટ્રાર, વડોદરાની કચેરીમાં નોંધણી કરાવવી જરૂરી છે.જોકે, સોંપણીનું ખત પાલડી પેટા જિલ્લા અમદાવાદમાં નોંધાયેલું છે.જાણીતા વકીલે નોંધણી અધિનિયમની કલમ ૪૯નો પણ ઉલ્લેખ કર્યો અને તેના પર આધાર રાખ્યો.તેથી, તેમણે દલીલ કરી હતી કે સક્ષમ અધિકારી સાથે યોગ્ય નોંધણીની ગેરહાજરીમાં, આવા દસ્તાવેજ પર પુરાવા તરીકે વિશ્વાસ કરી શકાતો નથી.આથી, અરજદારે કંપનીની મિલકતોમાં કોઈ સુરક્ષા હિત મેળવ્યું નથી.

૪.૩ વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ દલીલ કરશે કે અરજદાર સરફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૨) હેઠળ નોટિસ જારી કરવા માટે હકદાર નથી. અરજદાર પેઢીનો ધિરાણકર્તા નથી.અરજદારે કંપનીના ખાતાને નોન-પરફોર્મિંગ એસેટ (સગવડતા માટે ટૂંકમાં 'એનપીએ') તરીકે વર્ગીકૃત કર્યું નથી.તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે સમગ્ર ધિરાણ સુવિધાઓનું એસ. બી. આઈ. દ્વારા ૨૮.૧૦.૨૦૦૩ પર પુનર્ગઠન કરવામાં આવ્યું હતું, જેના પગલે એસ. બી. આઈ. અને કંપની વચ્ચે ૨૮.૧.૨૦૦૪ પર નવો લોન કરાર કરવામાં આવ્યો હતો.પુનર્ગઠન પર, જૂની વ્યવસ્થાને નવી વ્યવસ્થા દ્વારા બદલવામાં આવી હતી.આમ, જૂની વ્યવસ્થા હેઠળ કોઈપણ ડિફોલ્ટને ૨૮.૧.૨૦૦૪ પર નવો કરાર કરીને ધિરાણ સુવિધાઓના પુનર્ગઠન પર મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.પુનર્ગઠન હેઠળ નવી નાણાકીય વ્યવસ્થા પર, જૂની નાણાકીય વ્યવસ્થાને બદલીને, એક નવીનતા

હતી અને જૂના અધિકારો અને જવાબદારીઓને બદલીને નવા અધિકારો અને નવી જવાબદારીઓ દ્વારા બદલવામાં આવી હતી.આમ, જૂની વ્યવસ્થા હેઠળ એન. પી. એ. તરીકે કંપનીના ખાતાનું વર્ગીકરણ રદ કરવામાં આવ્યું હતું.વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ દ્વારા ખાસ રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે નવી પુનઃરચિત નાણાકીય વ્યવસ્થા પછી, કંપનીના ખાતાને એન. પી. એ. તરીકે વર્ગીકૃત કરવામાં આવ્યું નથી. તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે એ સ્વીકાર્યા વિના એમ ધારીને પણ કે જો ડિફોલ્ટ તારીખ ૨૯.૧.૨૦૦૪ ની પુનર્ગઠન વ્યવસ્થાના પ્રથમ દિવસથી થયું હોવાનું કહેવાય છે, તો ૯૦ દિવસના અંતે એટલે કે ૨૮.૪.૨૦૦૪ પર ખાતું એનપીએ બની જશે.તેમણે આરબીઆઈની માર્ગદર્શિકાનો ઉલ્લેખ કર્યો અને રજૂઆત કરી કે ઉપરોક્ત માર્ગદર્શિકા મુજબ, બેંક તેની એનપીએ ત્યારે જ વેચી શકે છે જ્યારે ખાતું ઓછામાં ઓછા બે વર્ષ સુધી એનપીએ તરીકે તેના ખાતામાં રહે.નવી પુનઃરચિત નાણાકીય વ્યવસ્થા હેઠળ, જો પ્રથમ દિવસે જ ડિફોલ્ટ થયું હોય તો પણ, ખાતાને ફક્ત ૨૮.૪.૨૦૦૪ પર એનપીએ તરીકે વર્ગીકૃત કરી શકાયું હોત અને ૨૮.૪.૨૦૦૬ પછી ૨૮.૪.૨૦૦૪ i.e.only થી બે વર્ષ પછી જ એસ. બી. આઈ. દ્વારા વેચવામાં આવ્યું હોત.વર્તમાન કેસમાં, ડીડ ઓફ અસાઈનમેન્ટનો અમલ ૨૩.૩.૨૦૦૬ પર કરવામાં આવ્યો હતો, જેથી એસબીઆઈ અને અરજદારે આરબીઆઈની માર્ગદર્શિકાનું ઉલ્લંઘન કર્યું છે.

૪.૪ આ તબક્કે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે ૨૮.૧.૨૦૦૪ પર એસ. બી. આઈ. દ્વારા ધિરાણ સુવિધાઓનું પુનર્ગઠન કર્યા પછી, એસ. બી. આઈ. દ્વારા પણ કંપનીના ખાતાને એન. પી. એ. તરીકે વર્ગીકૃત કરવામાં આવ્યું નથી. તેથી, સરફેઈસી કાયદાની કલમ ૧૩ (૨) લાગુ પડતી નથી.આથી, અરજદાર દ્વારા કથિત રીતે સરફેઈસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૨) હેઠળ <આઈ. ડી. ૧> પર જારી કરાયેલી નોટિસ ઉપરોક્ત અધિનિયમની જોગવાઈઓ હેઠળ મિલકુલ નોટિસ નથી. વિદ્વતાપૂર્ણ વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે, સરફેઈસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૨) હેઠળ નોટિસ બનવા માટે લાયક થવા માટે, કેટલીક શરતો પૂરી કરવી જરૂરી છે, એટલે કે (૧) તે સુરક્ષિત લેણદાર દ્વારા જારી કરવી આવશ્યક છે, જેમના સંબંધમાં ઉધાર લેનાર જવાબદારી હેઠળ છે.

(૨) ઉધાર લેનારએ સુરક્ષિત લેણદારની મુદ્દલ અથવા હમાની ચુકવણીમાં ડિફોલ્ટ કર્યું હોવું જોઈએ.(૩) જે સુરક્ષિત લેણદારના સંબંધમાં ડિફોલ્ટ કરવામાં આવ્યું છે તેણે ઋણ લેનારના ખાતાને એન. પી. એ. તરીકે વર્ગીકૃત કર્યું હોવું જોઈએ. વર્તમાન કેસમાં, અરજદારે ઉપરોક્ત શરતોનું પાલન કર્યું નથી.

૪.૫ વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ ફરી એકવાર રજૂઆત કરી હતી કે વર્ષ ૨૦૦૪માં નવી ધિરાણ સુવિધા વ્યવસ્થા દ્વારા જૂની ધિરાણ સુવિધાઓની નવી વ્યવસ્થા પછી કંપનીને એનપીએ તરીકે વર્ગીકૃત કરવામાં

આવી નથી.અગાઉ પણ કંપનીના ખાતાને એન. પી. એ. તરીકે એસ. બી. આઈ. દ્વારા વર્ગીકૃત કરવામાં આવ્યું હતું અને જો તેને ધ્યાનમાં લેવામાં આવે તો માત્ર સુરક્ષિત લેણદાર એટલે કે એસ. બી. આઈ. જ સરફેઈસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૨) હેઠળ નોટિસ જારી કરી શકે છે. અરજદાર આવી નોટિસ જારી કરવા માટે હકદાર રહેશે નહીં અને તેથી, આ આધાર પર પણ અરજદાર ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૪) હેઠળ કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરવા માટે હકદાર નથી.

૪.૬ વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે અરજદાર કંપનીના લેણદાર નથી પણ સુરક્ષિત લેણદાર છે.અરજદાર સરફેઈસી અધિનિયમ હેઠળ કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરવા માટે હકદાર નથી. અરજદારે કંપનીને કોઈ પૈસા આપ્યા નથી.કંપનીએ અરજદાર પાસેથી કોઈ નાણાં ઉછીના લીધા નથી.સરફેઈસી કાયદાની જોગવાઈઓ તે અરજદારને લાગુ પડતી નથી જે ન તો પ્રતિભૂતિકરણ કંપની છે અને ન તો પુનર્નિર્માણ કંપની છે.આ તબક્કે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ સર્ફેઈસી અધિનિયમના ઉદ્દેશો અને કારણોના નિવેદનનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો. તેમણે સર્ફેઈસી અધિનિયમની કલમ ૨ (૧) (બી) હેઠળ વ્યાખ્યાયિત 'સંપત્તિ પુનર્નિર્માણ' ની વ્યાખ્યાનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો. તે પૂરી પાડે છે કે:

૨(૧)(બી) "એસેટ રિકન્સ્ટ્રક્શન" નો અર્થ એ છે કે આવી નાણાકીય સહાયની પ્રાપ્તિના હેતુસર કોઈ પણ બેંક અથવા નાણાકીય

સંસ્થાના કોઈપણ અધિકાર અથવા હિતનું કોઈ પણ પ્રતિભૂતિકરણ કંપની અથવા પુનર્નિર્માણ કંપની દ્વારા સંપાદન."

૪.૭ ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ કલમ ૨ (૧) (ઝેડ) માં વ્યાખ્યાયિત 'સિક્યુરિટાઈઝેશન' શબ્દનો ઉલ્લેખ કર્યો છે જે પ્રદાન કરે છે કે:

૨(૧)(ઝ) "પ્રતિભૂતિકરણ" નો અર્થ એ છે કે કોઈ પણ પ્રતિભૂતિકરણ કંપની અથવા પુનર્નિર્માણ કંપની દ્વારા કોઈ પણ પ્રણેતા પાસેથી નાણાકીય અસ્કયામતો હસ્તગત કરવી, પછી ભલે તે આવી પ્રતિભૂતિકરણ કંપની અથવા પુનર્નિર્માણ કંપની દ્વારા લાયક સંસ્થાકીય ખરીદદારો પાસેથી આવી નાણાકીય અસ્કયામતોમાં અવિભાજિત હિતનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી સુરક્ષા રસીદો બહાર પાડીને અથવા અન્યથા મેળવવી હોય."

૪.૮ ત્યારબાદ વિદ્વાન સલાહકાર શ્રી શાહ એ સર્ફેસી અધિનિયમની કલમ ૩ નો ઉલ્લેખ કર્યો જે પ્રતિભૂતિકરણ કંપનીઓ અથવા પુનર્નિર્માણ કંપનીઓની નોંધણીની જોગવાઈ કરે છે.પછી, તેમણે ઉપરોક્ત કાયદાની કલમ ૫ પર નિર્ભરતા મૂકી જે પૂરી પાડે છે કે કોઈપણ પ્રતિભૂતિકરણ કંપની અથવા પુનર્નિર્માણ કંપની કોઈપણ બેંક અથવા નાણાકીય સંસ્થાની નાણાકીય

સંપત્તિઓ હસ્તગત કરી શકે છે.પછી તેમણે ઉપરોક્ત કાયદાની કલમ ૧૦ નો ઉલ્લેખ કર્યો જે પ્રતિભૂતિકરણ કંપની અથવા પુનર્નિર્માણ કંપનીના અન્ય કાર્યો માટે પ્રદાન કરે છે.કલમ ૧૨ રિઝર્વ બેંકને નીતિ નક્કી કરવાની અને દિશા નિર્દેશો જારી કરવાની સત્તા આપે છે.ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલે ઉપરોક્ત કાયદાની કલમ ૨૨ પર આધાર રાખ્યો હતો, જે કેન્દ્રીય નોંધણી અધિકારીની મુખ્ય કચેરીમાં પ્રતિભૂતિકરણ, પુનર્નિર્માણ અને સુરક્ષા વ્યાજના વ્યવહારોની નોંધણી રાખવાની જોગવાઈ કરે છે.ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૨૩માં જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે દરેક વ્યવહાર, પ્રતિભૂતિકરણ, સંપત્તિના પુનર્નિર્માણ અથવા પ્રતિભૂતિ હિતની રચનાની વિગતો કેન્દ્રીય નોંધણી અધિકારી પાસે દાખલ કરવામાં આવશે.ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલે ઉપરોક્ત કાયદાની કલમ ૨૭ નો ઉલ્લેખ કર્યો હતો જે કાયદાની કેટલીક જોગવાઈઓના ઉદ્બંધન અથવા ઉદ્બંધન માટે દંડની જોગવાઈ કરે છે.

જ.૯ ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ SIC અધિનિયમની કલમ ૧૫ અને વધુ ખાસ કરીને ઉપરોક્ત કલમની ત્રીજી જોગવાઈનો ઉલ્લેખ કર્યો જે પૂરી પાડે છે:

“પરંતુ એ પણ કે નાણાકીય અસ્કયામતોના પ્રતિભૂતિકરણ અને પુનર્નિર્માણ અને પ્રતિભૂતિ વ્યાજના અમલીકરણ અધિનિયમ, ૨૦૦૨ના પ્રારંભના દિવસે અથવા તે પછી, જ્યાં ઔદ્યોગિક અને

નાણાકીય પુનર્નિર્માણ બોર્ડ સમક્ષ કોઈ સંદર્ભ બાકી હોય, તો આવા સંદર્ભમાં ઘટાડો થશે, જો આવા સુરક્ષિત લેણદારોએ, જે આવા સુરક્ષિત લેણદારોને આપવામાં આવેલી નાણાકીય સહાય સામે બાકી રકમના મૂલ્યમાં ઓછામાં ઓછા ત્રણ ચતુર્થાંશ કરતાં ઓછું પ્રતિનિધિત્વ કરતા ન હોય, તેમણે તે અધિનિયમની કલમ ૧૩ની પેટા-કલમ (૪) હેઠળ તેમના સુરક્ષિત ઋણની વસૂલાત માટે કોઈ પગલાં લીધાં હોય.

૪.૧૦ પછી, તેમણે એસ. આઈ. સી. અધિનિયમની કલમ ૨૦ (૧) નો ઉલ્લેખ કર્યો જે નીચે મુજબ જોગવાઈ કરે છે:

“૨૦(૧) જ્યાં બોર્ડ, કલમ ૧૬ હેઠળ તપાસ કર્યા પછી અને તમામ સંબંધિત તથ્યો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં લીધા પછી અને તમામ સંબંધિત પક્ષોને સાંભળવાની તક આપ્યા પછી, એવો અભિપ્રાય ધરાવે છે કે બીમાર ઔદ્યોગિક કંપની તેની તમામ નાણાકીય જવાબદારીઓને પૂર્ણ કરતી વખતે વાજબી સમયની અંદર તેની ચોખ્ખી સંપત્તિ સંચિત ગુકસાન કરતાં વધી જવાની શક્યતા નથી અને તેના પરિણામે કંપની ભવિષ્યમાં વ્યવહારુ બનવાની સંભાવના નથી અને તે ન્યાયી અને ન્યાયી છે કે કંપનીને સમાપ્ત કરવી જોઈએ,

તે પોતાનો અભિપ્રાય રેકૉર્ડ કરી શકે છે અને સંબંધિત ઉચ્ચ અદાલતને મોકલી શકે છે."

૪.૧૧ ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ દલીલ કરી હતી કે જો એસએઆરએફએઈએસઆઈ અધિનિયમની જોગવાઈઓ લાગુ પડે તો પણ, આરબીઆઈ દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલી માર્ગદર્શિકાને ધ્યાનમાં રાખીને અરજદારની તરફેણમાં એસબીઆઈ દ્વારા કરવામાં આવેલી સોંપણી ખરાબ છે. વિદ્વાન વકીલે આરબીઆઈ દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલી ૧૩.૭.૨૦૦૫ તારીખની માર્ગદર્શિકા રેકૉર્ડ પર રજૂ કરી. કલમ ૫ (viii) પૂરી પાડે છે કે:

"બેંકના ખાતાઓમાં બિનકાર્યક્ષમ સંપત્તિ અન્ય બેંકોને વેચાણ માટે ત્યારે જ પાત્ર રહેશે જ્યારે તે વેચાણ બેંકના ખાતાઓમાં ઓછામાં ઓછા બે વર્ષ સુધી બિનકાર્યક્ષમ સંપત્તિ રહી હોય."

ઉપરોક્ત માર્ગદર્શિકાની કલમ-૬ આગળ જણાવે છે કે:

"૬. ખરીદી/વેચાણના વ્યવહારો માટે બેંકો માટે વિવેકપૂર્ણ ધોરણો

(એ) સંપત્તિ વર્ગીકરણ ધોરણો

((i) બિનકાર્યક્ષમ નાણાકીય સંપત્તિ

ખરીદેલી, ખરીદીની તારીખથી ૯૦ દિવસના સમયગાળા માટે ખરીદી બેંકના પુસ્તકોમાં 'માનક' તરીકે વર્ગીકૃત કરી શકાય છે.ત્યારબાદ, ખરીદવામાં આવેલી નાણાકીય સંપત્તિના સંપત્તિ વર્ગીકરણની સ્થિતિ, સંપત્તિ ખરીદતી વખતે અંદાજિત રોકડ પ્રવાહના સંદર્ભમાં ખરીદ બેંકના પુસ્તકોમાં વસૂલાતના રેકૉર્ડ દ્વારા નક્કી કરવામાં આવશે, જે પેરા ૫ (iii) માં આવશ્યકતાનું પાલન કરતી હોવી જોઈએ.

((૨) ખરીદ બેંકના પુસ્તકોમાં સમાન જવાબદારી માટે હાલની સંપત્તિ (ખરીદેલી નાણાકીય સંપત્તિ સિવાય) ના વર્ગીકરણની સ્થિતિ તે સંપત્તિની વસૂલાતના રેકૉર્ડ દ્વારા સંચાલિત થતી રહેશે અને તેથી તે અલગ હોઈ શકે છે.

(૩) જ્યાં ખરીદી/વેચાણ આ માર્ગદર્શિકામાં નિર્ધારિત કોઈપણ વિવેકપૂર્ણ જરૂરિયાતોને પૂર્ણ કરતું નથી, ત્યાં ખરીદીના સમયે ખરીદ બેંકના પુસ્તકોમાં નાણાકીય સંપત્તિના સંપત્તિ વર્ગીકરણની સ્થિતિ વેચાણ બેંકના પુસ્તકોમાં સમાન રહેશે.ત્યારબાદ, વેચાણ બેંકમાં એન. પી. એ. ની તારીખના સંદર્ભમાં સંપત્તિ વર્ગીકરણની સ્થિતિ નક્કી કરવાનું ચાલુ રહેશે.

(૪) પુનઃચુકવણી સમયપત્રકનું કોઈપણ પુનર્ગઠન/પુનર્નિર્ધારણ/પુનરાવર્તન અથવા ખરીદદાર બેંક દ્વારા

બિનકાર્યક્ષમ નાણાકીય સંપત્તિનો અંદાજિત રોકડ પ્રવાહ ખાતાને
બિનકાર્યક્ષમ સંપત્તિ તરીકે રજૂ કરશે."

૪.૧૨ તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે વર્તમાન કેસમાં, સોંપણી પત્રની તારીખ
૨૩.૩.૨૦૦૬ છે અને તેથી ઉપરોક્ત માર્ગદર્શિકા લાગુ પડે છે.તેમ છતાં તેનું
ઉદ્ધન કરવામાં આવ્યું છે.તેથી, સોંપણી પોતે જ ખરાબ છે.

૪.૧૩ વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ રજૂ કરશે કે કંપની ધિરાણકર્તા-એસ. બી. આઈ.
ની ઉધાર લેનાર હતી. વર્ષ ૨૦૦૧માં કંપનીના ખાતાને એનપીએ જાહેર કરવામાં
આવ્યું હતું.ત્યારબાદ, અન્ય કરાર કરીને આ ખાતાનું પુનર્ગઠન કરવામાં આવ્યું
હતું અને અગાઉ રજૂ કર્યા મુજબ, ત્યારબાદ એસબીઆઈએ કંપનીના ખાતાને
એનપીએ જાહેર કર્યું નથી. અરજદારે, એસ. બી. આઈ. સાથે ડીડ ઓફ
અસાઈનમેન્ટનો અમલ કર્યા પછી, ૧૫.૧૧.૨૦૦૬ પર સરફેઈસી અધિનિયમની
કલમ ૧૩ (૨) હેઠળ નોટિસ જારી કરી હતી.તેથી, ૨૦૦૧માં કંપનીના ખાતાને
એન. પી. એ. જાહેર કર્યા પછી, ૫ વર્ષથી વધુ સમય પછી નોટિસ જારી કરવામાં
આવી હતી અને તેથી, સાર્ફેસી અધિનિયમ હેઠળની કાર્યવાહી મર્યાદિત
સમયગાળા પછી શરૂ કરવામાં આવી હતી.જો કાર્યવાહી શરૂ કરવા માટે કોઈ
મર્યાદા નક્કી કરવામાં ન આવે તો પણ તે વાજબી સમયની અંદર શરૂ કરવી
જરૂરી છે.આ દલીલના સમર્થનમાં, વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ ૨૦૦૭ની વિશેષ

નાગરિક અરજી નંબર ૧૩૪૨૬ માં આ અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા ૨૦.૯.૨૦૦૭ ના આદેશ પર આધાર રાખ્યો છે.પછી, તેમણે ૨૦૦૮ની વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૯૯૪૫ માં આ અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા ૨૦.૧૦.૨૦૦૮ ના અન્ય આદેશ પર આધાર રાખ્યો.ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલે ૨૦૦૮ના એલ. પી. એ. <આઈ. ડી. ૨> માં આ અદાલતની ખંડપીઠે પસાર કરેલા <આઈ. ડી. ૧> ના આદેશ પર આધાર રાખ્યો હતો અને ખાસ કરીને, ઉપરોક્ત આદેશના ફક્ત ૯માં કરવામાં આવેલા નિરીક્ષણ પર આધાર રાખ્યો હતો.

૪.૧૪ આમ, વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ રજૂઆત કરી હતી કે વર્ષ ૨૦૦૧માં કંપનીના ખાતાને એન. પી. એ. જાહેર કર્યા પછી, એસ. બી. આઈ. એ માર્ચ, ૨૦૦૬ સુધી સરફેઈસી અધિનિયમ હેઠળ કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરી ન હતી, જ્યારે અરજદાર સાથે સોંપણી પત્રનો અમલ કરવામાં આવ્યો હતો.એવું માની શકાય છે કે એસ. બી. આઈ. એ સરફેઈસી અધિનિયમ હેઠળ કાર્યવાહી શરૂ કરવાના વૈધાનિક અધિકારને માફ કર્યો છે અને તેથી, એકવાર ઉપરોક્ત અધિકાર માફ થઈ જાય, તે અરજદાર સાથે ખત અમલમાં મૂકીને સોંપી શકાતો નથી.

૪.૧૫ ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ ૧૯૫૬ના કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ અને ૧૩૫ની જોગવાઈનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો.ઉપરોક્ત કાયદાની કલમ

૧૨૫ એવી જોગવાઈ કરે છે કે લિક્વિડેટર અથવા લેણદારો સામે અમુક આરોપો રદબાતલ છે સિવાય કે તે કંપનીઓના રજિસ્ટ્રાર પાસે નોંધાયેલા હોય.કલમ ૧૩૫ એ જોગવાઈ કરે છે કે નિયમો અથવા શરતો અથવા રજિસ્ટ્રાર સાથે નોંધાયેલા કોઈપણ ચાર્જની હદ અથવા કામગીરીમાં ફેરફાર કરવામાં આવે છે, તે નોંધણી માટે રજિસ્ટ્રારને મોકલવામાં આવે છે.

૪.૧૬ વિંદ્રાન વકીલ શ્રી શાહ એ કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૩૫ હેઠળ બહાર પાડવામાં આવેલા પરિપત્રનો ઉલ્લેખ કર્યો છે જે નીચે મુજબ પ્રદાન કરે છે:

“એક પ્રશ્ન ઉઠાવવામાં આવ્યો છે કે શું ચાર્જ ધારક દ્વારા તેના અધિકારોનું હસ્તાંતરણ અથવા સોંપણી કલમ ૧૩૫ ના અર્થમાં ચાર્જમાં ફેરફાર કરવા સમાન હશે, જેમાં કંપની દ્વારા નિયત ફાઇલિંગ ફી સાથે ફોર્મ નંબર ૧૪ માં કંપનીઓના રજિસ્ટ્રારને વળતર દાખલ કરવાની જરૂર પડશે.આ વિભાગમાં આ પ્રશ્નની તેના તમામ પાસાઓમાં તપાસ કરવામાં આવી છે.એવું માનવામાં આવે છે કે જ્યારે પણ અન્ય વ્યક્તિની તરફેણમાં ચાર્જ સોંપવામાં આવે છે, ત્યારે સોંપનાર કાયદેસર ચાર્જ ધારક બને છે.તેથી, આ પ્રકારનો ચાર્જ કલમ ૧૩૫ હેઠળ નોંધણીની જરૂર હોય તેવા ચાર્જમાં ફેરફાર સમાન હશે.આ નિષ્કર્ષ કરારની સંબંધિત શરતો તરીકે કરારમાં પક્ષકારોના નામ

બનાવવાની સ્વીકૃત પ્રથા દ્વારા સમર્થિત છે.તદુપરાંત, કલમ ૧૩૦ હેઠળ, કંપની દ્વારા નિર્ધારિત ફીની ચુકવણી પર ચાર્જના રજિસ્ટર (ફોર્મ નંબર ૧૩) માં રજીસ્ટ્રાર દ્વારા દાખલ કરવાની વિગતોમાંથી એક ચાર્જ માટે હકદાર વ્યક્તિઓ વિશે છે.તેથી, જો મૂળ ચાર્જ ધારક દ્વારા અધિકારોના હસ્તાંતરણ પરના ચાર્જના રજિસ્ટરમાં કુલસચિવ દ્વારા ચાર્જની સોંપણી સંબંધિત વિગતો યોગ્ય રીતે દાખલ કરવામાં ન આવે, તો આવા રજિસ્ટરની તપાસ કરતા લેણદારો અથવા શેરધારકો, વર્તમાન ચાર્જ ધારકો કોણ છે તે જાણી શકશે નહીં.શેરના આ ફેરફારની નોંધણી, તેથી, નિર્ધારિત ફાઇલિંગ ફીની ચુકવણી પર સંબંધિત કંપની દ્વારા ફોર્મ નંબર ૧૪ માં લાગુ થવી જોઈએ."

૪.૧૭ આમ, વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે અરજદારે કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ અને ૧૩૫ હેઠળ જરૂરી ચાર્જ અથવા ફેરફાર નોંધાવ્યો નથી અને તેથી, અરજદારને સત્તાવાર લિક્વિડેટર અથવા કંપની સામે કોઈ અધિકાર નથી.

૪.૧૮ વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ વધુમાં દલીલ કરી હતી કે અરજદાર સરફેસી અધિનિયમની કલમ ૨ (૧) (zd) ના અર્થમાં સુરક્ષિત લેણદાર નથી. તેમણે

ઉપરોક્ત વિભાગમાં આપવામાં આવેલી વ્યાખ્યાનો ઉલ્લેખ કર્યો અને રજૂઆત કરી કે અરજદારની તરફેણમાં કોઈ સુરક્ષા હિત બનાવવામાં આવ્યું નથી.

૪.૧૯ વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ પછી રજૂઆત કરી કે અરજદારે આઈસીઆઈસીઆઈ બેંક લિમિટેડ (સુપ્રા) ના કેસમાં માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણય પર ખોટો આધાર રાખ્યો છે. માનનીય અદાલત સમક્ષનો મુદ્દો એક સંકુચિત દિશામાં હતો એટલે કે બેંક એન. પી. એ. સોંપી શકે કે નહીં તે પ્રશ્ન. પરિચ્છેદ ૯ માં

નિર્ણયમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે કંપની અદાલત સમક્ષ આ મુદ્દાના સંદર્ભમાં અવલોકન કર્યું હતું અને ત્યારબાદ છેલ્લી ત્રણ પંક્તિઓના ફક્ત ૫૧માં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું હતું:

“એટલે કે, પ્રાપ્તિયોગ્ય ખાતું એન. પી. એ. માત્ર ઉધાર લેનાર (ઓ) દ્વારા કરવામાં આવેલા ડિફોલ્ટને કારણે બને છે, જે ચૂકવણી કરવામાં નિષ્ફળ જાય છે. છેલ્લે, એ ઉલ્લેખ કરી શકાય છે કે ઉપરોક્ત સરફેઈસી કાયદો, ૨૦૦૨ ઘડવામાં આવ્યો હતો, જે બેંકોમાંથી એન. પી. એ. માટે ચોક્કસ એસ. પી. વી. ને સક્ષમ બનાવે છે. જો કે, તેનાથી એવું લાગતું નથી કે બેંકો તેમની પોતાની અસ્કયામતો સ્થાનાંતરિત કરી

શકતી નથી.તેથી ઉપરોક્ત સર્ફેસી અધિનિયમ, ૨૦૦૨ આ કેસમાં કોઈ સુસંગતતા ધરાવતો નથી."

જો કે, તેનાથી એવું લાગતું નથી કે બેંકો તેમની પોતાની અસ્કયામતો સ્થાનાંતરિત કરી શકતી નથી.આથી, ૨૦૦૨નો ઉપરોક્ત સર્ફેસી કાયદો આ કેસમાં કોઈ સુસંગતતા ધરાવતો નથી.તેથી, તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સર્ફેસી અધિનિયમ સંબંધિત જોગવાઈઓ પર વિગતવાર વિચારણા કરી નથી.

૪.૨૦ વિંદ્રાન વકીલ શ્રી શાહ એ નો ધણી અધિનિયમ, ૧૯૦૮ની કલમ ૨૮ અને ૪૯ની જોગવાઈઓ પર આધાર રાખ્યો છે.

"૨૮. જમીન સંબંધિત દસ્તાવેજોની નોંધણી માટે સ્થળ-આ ભાગમાં અન્યથા જોગવાઈ કરવામાં આવી છે તેમ બચાવો, કલમ ૧૭, પેટા-કલમ (૧), કલમ (એ), (બી), (સી), (ડી) અને (ઈ), કલમ ૧૭, પેટા-કલમ (૨) માં ઉલ્લેખિત દરેક દસ્તાવેજ, જ્યાં સુધી આવા દસ્તાવેજ સ્થાવર મિલકતને અસર કરે છે અને કલમ ૧૮, કલમ (એ) (બી) પી (સી) અને (સી. સી.), પેટા-નોંધણી અધિકારીની કચેરીમાં નોંધણી માટે રજૂ કરવામાં આવશે, જેની પેટા-જિલ્લામાં

મિલકતનો સંપૂર્ણ અથવા અમુક ભાગ કે જેની સાથે આવા દસ્તાવેજ સંબંધિત છે. સ્થિતિસ્થાપક.

૪૯. નોંધાવવા માટે જરૂરી દસ્તાવેજોની નોંધણી ન કરવાની અસર—
કલમ ૧૭ [અથવા સંપત્તિ હસ્તાંતરણ અધિનિયમ, ૧૮૮૨ (૧૮૮૨૦ નો ૪)] ની કોઈપણ જોગવાઈ દ્વારા નોંધાવવા માટે જરૂરી કોઈ દસ્તાવેજ —

((ક) તેમાં સમાવિષ્ટ કોઈપણ સ્થાવર મિલકતને અસર કરે છે;
અથવા

(બી) દત્તક લેવાની કોઈપણ સત્તા પ્રદાન કરે છે, અથવા

(સી) આવી મિલકતને અસર કરતા અથવા આવી સત્તા પ્રદાન કરતા કોઈપણ વ્યવહારના પુરાવા તરીકે પ્રાપ્ત થશે, સિવાય કે તે નોંધાયેલ હોય:

[પરંતુ સ્થાવર મિલકતને અસર કરતો અને આ અધિનિયમ અથવા સંપત્તિ હસ્તાંતરણ અધિનિયમ, ૧૮૮૨ (૧૮૮૨ નો ૪) દ્વારા નોંધાયેલો નોંધણી વગરનો દસ્તાવેજ, ચોક્કસ રાહત અધિનિયમ, ૧૮૭૭ (૧૮૭૭ નો ૩) ના પ્રકરણ ૨ હેઠળ ચોક્કસ કામગીરી માટે દાવામાં કરારના પુરાવા તરીકે અથવા નોંધાયેલા સાધન દ્વારા કોઈ પણ કોલેટરલ વ્યવહારને અસર કરવાની જરૂર નથી તેના પુરાવા તરીકે પ્રાપ્ત થઈ શકે છે.".

તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે તમિલનાડુ રાજ્યએ નોંધણી અધિનિયમની કલમ ૨૮માં સુધારો કર્યો છે જે પૂરી પાડે છે કે:

“૨૮. જમીન સંબંધિત દસ્તાવેજોની નોંધણી માટેનું સ્થળ:-
અન્યથા પૂરી પાડવામાં આવેલ આ ભાગની જેમ બચાવો:- (a)
કલમ ૧૭ની પેટા-કલમ (૧) અને પેટા-કલમ (૨) ની કલમ (a),
(b), (c), (d) અને (e) માં ઉલ્લેખિત દરેક દસ્તાવેજ, જ્યાં સુધી
આવા દસ્તાવેજ સ્થાયર મિલકતને અસર કરે છે અને કલમ ૧૮ની
કલમ (a), (b), (c) અને (cc) માં ઉલ્લેખિત દરેક દસ્તાવેજ એવા
પેટા-નિબંધકની કચેરીમાં નોંધણી માટે રજૂ કરવામાં આવશે કે
જેમના પેટા-જિલ્લામાં મિલકતનો સંપૂર્ણ અથવા અમુક ભાગ કે જેની
સાથે આવા દસ્તાવેજ સંબંધિત છે તે તમિલનાડુ રાજ્યમાં સ્થિત છે;
અને

((ખ) ખંડ (ક) ની જોગવાઈઓનું ઉલ્લંઘન કરીને તમિલનાડુ
રાજ્યની બહાર નોંધાયેલ કોઈપણ દસ્તાવેજ રદબાતલ ગણાશે.”.

જ.૨૧ ત્યારબાદ, વિદ્વાન વકીલે ૨૦૧૪ની રિટ પિટિશન નંબર ૮૭૬૧ માં
૧.૮.૨૦૧૪ પર વિતરિત વીણા ટેક્સટાઈલ્સ લિમિટેડ વિરુદ્ધ અધિકૃત

અધિકારીના કેસમાં મદ્રાસ હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે.વિદ્વાન વકીલે ઉપરોક્ત નિર્ણયના ફક્ત ૧૩ અને ૧૪ પર આધાર રાખ્યો છે.

“૧૩. તે વિવાદમાં નથી કે ઉપરોક્ત મિલકતો આ રીતે ૨૫.૦૫.૨૦૧૧ તારીખના સોંપણીના ખત હેઠળ સોંપવામાં આવી છે, જે સ્વીકાર્ય રીતે તમિલનાડુમાં આવેલી છે અને કલકત્તા ખાતે નોંધણી સત્તામંડળના અધિકારક્ષેત્રમાં નથી.તેથી, તે ખૂબ જ સ્પષ્ટ છે કે તમિલનાડુમાં આવેલી મિલકતના સંબંધમાં કલકત્તામાં કરાયેલ અને નોંધણી અધિકારી, કલકત્તા સમક્ષ નોંધાયેલ ઉપરોક્ત સોંપણી ખત, ૧૯૯૭ના તમિલનાડુ અધિનિયમ ૧૯ દ્વારા સુધારેલા નોંધણી અધિનિયમની કલમ ૨૮ની વિરુદ્ધ હતું, જે ૨૯.૦૩.૧૯૯૭ થી અસર પામે છે, જે નીચે મુજબ વાંચે છે: –

૨૮. જમીન સંબંધિત દસ્તાવેજોની નોંધણી માટેનું સ્થળ:– અન્યથા પૂરી પાડવામાં આવેલ આ ભાગની જેમ બચાવો:– (a) કલમ (a), (b), (c), (d) માં ઉલ્લેખિત દરેક દસ્તાવેજ અને (ઈ) પેટા-કલમ (૧) અને પેટા-કલમ (૨) કલમ ૧૭ હેઠળ, જ્યાં સુધી આવા દસ્તાવેજ સ્થાવર મિલકતને અસર કરે છે અને કલમ ૧૮ની કલમ (એ), (બી), (સી) અને (સી. સી.) માં, પેટા-નિબંધકની કચેરીમાં નોંધણી માટે રજૂ કરવામાં

આવશે, જેમના પેટા-જિલ્લાની અંદર મિલકતનો સંપૂર્ણ અથવા અમુક ભાગ કે જેની સાથે આવા દસ્તાવેજ સંબંધિત છે તે તમિલનાડુ રાજ્યમાં સ્થિત છે; અને

((ખ) ખંડ (ક) ની જોગવાઈઓનું ઉલ્લંઘન કરીને તમિલનાડુ રાજ્યની બહાર નોંધાયેલ કોઈપણ દસ્તાવેજ રદબાતલ ગણાશે.

૧૪. ઉપરોક્ત કાયદાની જોગવાઈઓનું અવલોકન દર્શાવે છે કે નોંધણી અધિનિયમની કલમ ૨૮ની કલમ (એ) ની જોગવાઈઓનું ઉલ્લંઘન કરીને તમિલનાડુ રાજ્યની બહાર નોંધાયેલ દસ્તાવેજ રદબાતલ ગણાશે.તેથી, તેમાં કોઈ શંકા ન હોઈ શકે કે ૨૫.૦૫.૨૦૧૧ તારીખની સોંપણીનું ખત રદબાતલ માનવામાં આવે છે, કારણ કે તે નોંધણી અધિનિયમની કલમ ૨૮ (બી) નું ઉલ્લંઘન કરીને કરવામાં આવ્યું હતું. પરિણામે, પ્રથમ પ્રતિવાદી, તારીખ ૨૫.૦૫.૨૦૧૧ ના સોંપણીના કહેવાતા ખત અનુસાર અરજદારો સામે કાયદેસર કાર્યવાહી કરવાની સત્તા ધરાવતા ન હોવાથી, તે સર્વેસી અધિનિયમ હેઠળ બીજા પ્રતિવાદી સમક્ષ કાર્યવાહી શરૂ કરવા માટે હકદાર ન હતા, જેના પરિણામે બીજા પ્રતિવાદી દ્વારા સર્વેસી અધિનિયમની કલમ ૧૪ (૩) હેઠળ વિવાદિત આદેશ પસાર કરવામાં આવ્યો છે.

૪.૨૨ તેથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ એ રજૂઆત કરી હતી કે વર્તમાન કેસમાં, રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવેલા સોંપણી ખતમાંથી, તે સ્પષ્ટ છે કે સોંપણી ખતમાં વર્ણવેલ કેટલીક મિલકતો તમિલનાડુમાં આવેલી છે.તેથી, યોગ્ય નોંધણીની ગેરહાજરીમાં, ડીડ ઓફ અસાઇનમેન્ટ નામનો દસ્તાવેજ પોતે જ રદબાતલ છે.

૫. સત્તાવાર લિક્વિડેટર વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલસુશ્રી અમી ચાફિકે સત્તાવાર લિક્વિડેટર દ્વારા દાખલ કરાયેલા અહેવાલનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો અને મુખ્યત્વે દલીલ કરી હતી કે અરજદાર સુરક્ષિત લેણદાર નથી અને તેથી, તે સરફેસી અધિનિયમ હેઠળ કાર્યવાહી શરૂ કરવા માટે હકદાર નથી. તેમણે વધુમાં દલીલ કરી હતી કે અરજદારે કંપની અધિનિયમ ૧૯૫૬ની કલમ ૧૨૫ મુજબ કંપનીઓના રજિસ્ટ્રાર પાસે પોતાનો ચાર્જ નોંધાવ્યો નથી અને તેથી સત્તાવાર લિક્વિડેટર સુરક્ષિત લેણદાર તરીકે અરજદારના દાવાને નકારી કાઢવાનો હકદાર છે.ત્યારબાદ, તેમણે દલીલ કરી હતી કે અરજદારે આઈસીઆઈસીઆઈ બેંક લિમિટેડ, આઈએફસીઆઈ લિમિટેડ અને આઈડીબીઆઈ લિમિટેડ એટલે કે અન્ય સુરક્ષિત લેણદારોની બાકી રકમ અંગે ક્યાંય જણાવ્યું નથી.તેમણે ન્યાયાધીશોના સમન્સના સમર્થનમાં સોગંદનામાના ફકરા ૧૨માં કરવામાં આવેલા દાવાઓ તરફ ધ્યાન દોર્યું હતું કે બી. આઈ. એફ. આર. સમક્ષ ૨૩.૭.૨૦૦૯ ની સુનાવણી દરમિયાન ટી. આઈ. એફ. એ. સી. ના વકીલે સ્વીકાર્યું હતું કે અરજદાર સુરક્ષિત દેવા માટે ૭૫ ટકાથી વધુનું પ્રતિનિધિત્વ કરે

છે.જોકે, તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે આઈસીઆઈસીઆઈ બેંક લિમિટેડ, આઈએફસીઆઈ બેંક લિમિટેડ અને આઈડીબીઆઈ લિમિટેડ જેવા અન્ય સુરક્ષિત લેણદારો પાસેથી ઉપરોક્ત નિવેદનની કોઈ પુષ્ટિ ઉપલબ્ધ નથી.ટીઆઈએફએસીનો દાવો શું છે તે પણ જણાવવામાં આવ્યું નથી.આમ, વિગતોની ગેરહાજરીને ધ્યાનમાં રાખીને, આ અદાલત અરજદારના દાવાઓ પર વિચાર કરી શકશે નહીં.

૫.૧ વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી ચાફિઝ એ વધુમાં દલીલ કરી હતી કે કંપનીની અસ્કયામતોના વેચાણની કાર્યવાહીના સમાપન અને વિતરણમાં કંપનીની અસ્કયામતોના વેચાણનું વેચાણ કંપની કોર્ટની દેખરેખ હેઠળ લિક્વિડેટરના સહયોગથી કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ની કલમ ૫૨૯,૫૨૯ A અને ૫૩૦ હેઠળ જ થઈ શકે છે.લિક્વિડેશનમાં કંપનીની અસ્કયામતોના વેચાણ અને વસૂલવામાં આવેલી જામીનગીરીનો ઉપયોગ કંપની કોર્ટની પરવાનગી મેળવ્યા પછી જ થઈ શકે છે.વિદ્વાન વકીલે રાજસ્થાન સ્ટેટ ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશન અને અન્ય વી/એસ ઓફિશિયલ લિક્વિડેટર અને અન્યના કેસમાં માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા ૨૦૦૫ (૮) એસસીસી ૧૯૦ માં નોંધાયેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે.

૫.૨ ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે ઉપરોક્ત દલીલ પર પૂર્વગ્રહ વિના, જો પ્રતિભૂતિકરણ કંપની કંપનીની અસ્કયામતોને વેચવા અથવા

લિક્વિડેશનમાં સ્થાનાંતરિત કરવા માંગે છે, તો એસએઆરએફએસઆઈ અધિનિયમની કલમ ૧૩ (જ) હેઠળ અભ્યાસક્રમ પસંદ કરીને પ્રતિભૂતિકરણ કંપની દ્વારા કંપની અદાલતની પરવાનગી મેળવ્યા પછી જ તેનો ઉપયોગ કરી શકાય છે.તે સરફેઈસી અધિનિયમની કલમ ૩૫ નો ઉલ્લેખ કરે છે જે તે અધિનિયમની જોગવાઈ સાથે અસંગત કોઈપણ વસ્તુ પર આ જોગવાઈની ઓવરરાઈડિંગ અસર માટે બિન-અવરોધક કલમ પ્રદાન કરે છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે તે માત્ર અસંગતતા છે જે અન્ય કાયદાઓના અમલને અવરોધે છે અને અન્યથા નહીં.સરફેઈસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૯) ની વિવિધ જોગવાઈઓ દ્વારા આપવામાં આવેલ કંપની અધિનિયમની કલમ ૫૨૯એના સ્વીકૃત ઉદ્દેશને હાંસલ કરવા માટે નિરીક્ષણ દિશાના મુદ્દાઓ વચ્ચે કોઈ વિસંગતતા નથી. આવી દલીલના સમર્થનમાં, તેમણે હરિયાણા રાજ્ય ઔદ્યોગિક અને માળખાગત વિકાસ કંપની V.Haryana કોનક્રીટ લિમિટેડના કેસમાં પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો હતો અને અન્ય (૨૦૧૦) ૧૫૮ CC ૧૬૮ (P & S) માં અહેવાલ આપ્યો હતો.એચ).

૬. અરજદાર વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ રજૂઆત કરી હતી કે સર્ફેઈસી અધિનિયમ હેઠળ, મિલકતમાં સુરક્ષા હિત ધરાવતા સુરક્ષિત લેણદાર

તેને લાગુ કરી શકે છે.તેમણે ફરી એકવાર આઈસીઆઈસીઆઈ બેંક લિમિટેડ (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે.ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલે ૨૦૦૭ના ઓ.જે. અપીલનંબર ૧૫૬ માં આ અદાલતની ખંડપીઠે કરેલા નિરીક્ષણનો અને વધુ ખાસ કરીને ઉપરોક્ત આદેશના ફક્ત ૪.૧ નો ઉલ્લેખ કર્યો હતો.ફક્ત ૪.૧ નીચે પ્રમાણે વાંચે છે:

“ ૪.૧ સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા કરવામાં આવેલા ઉપરોક્ત અવલોકનોના પ્રકાશમાં, Mr.Mihir જોશી, વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે અવેજી સંબંધિત મુદ્દો સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા પહેલેથી જ સમાપ્ત થઈ ગયો છે.Mr.Ashok શાહ, વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે રજૂઆત કરીને આ દલીલને પડકારવાનો પ્રયાસ કર્યો છે કે અવેજીનો મુદ્દો સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા તારણ કાઢવામાં આવ્યો નથી.અમે શ્રી શાહ ની આ રજૂઆત સ્વીકારી શકતા નથી.અહીં ઉપર તારવેલા પેરા ૪૬માં સર્વોચ્ચ અદાલતના અવલોકનોને ખાલી વાંચીને સ્પષ્ટ થાય છે કે જે ક્ષણે આઈસીઆઈસીઆઈ બેંક લિમિટેડ અંતર્ગત જામીનગીરી સાથે દેવું સ્થાનાંતરિત કરે છે, તે ક્ષણે ઉધાર લેનાર (ઓ) બેંકનો ઉધાર લેનાર (ઓ) બનવાનું બંધ કરી દે છે અને કોટક મહિન્દ્રા બેંક લિમિટેડ (અસાઈની) નો ઉધાર લેનાર (ઓ) બની જાય

છે.આમ તે સ્પષ્ટ છે કે કોટક મહિન્દ્રા બેંક ઉધાર લેનારાઓ પાસેથી રકમ વસૂલવા માટે હકદાર બની ગઈ છે અને તેથી અવેજી માટેની તેમની વિનંતીને નકારી શકાય નહીં."

૬.૧ ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ ૨૦૦૬ની કંપની એપિલિકેશન નંબર ૪૮૯ અને આનુષંગિક બાબતોમાં વિદ્વાન કંપની જજ દ્વારા પસાર કરાયેલા ૨૮.૧.૨૦૧૫ તારીખના આદેશનો ઉલ્લેખ કર્યો અને ફરરા ૨,૧૦,૧૧,૧૨ થી ૧૪ અને ૧૫માં કરવામાં આવેલા અવલોકનો પર આધાર રાખ્યો.

૬.૨ તેથી, તેમણે દલીલ કરી હતી કે વિરોધીઓ માટે વિદ્વાન વકીલોએ ઉપરોક્ત આદેશમાં અવલોકન કર્યા મુજબ નોંધણી અથવા સ્ટેમ્પ ડ્યુટી અંગે કોઈ રજૂઆત કરી નથી અને તેથી, આ તબક્કે આ કાર્યવાહીમાં ઉપરોક્ત મુદ્દાઓ વિશે પડકારવા માટે તેમના માટે તે ખુલ્લું નથી.

૬.૩ ઉપરોક્ત દલીલ પ્રત્યે પૂર્વગ્રહ વિના, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા રજૂ કરશે કે સોંપણીનું ખત પહેલેથી જ સક્ષમ અધિકારી દ્વારા નોંધાયેલું છે અને ઉપરોક્ત દસ્તાવેજની નોંધણી કરતી વખતે ઉપરોક્ત અધિકારી દ્વારા કોઈ વાંધો લેવામાં આવતો નથી.તેવી જ રીતે, સ્ટેમ્પ ડ્યુટી ઓથોરિટીએ સ્ટેમ્પ ડ્યુટીનો ચુકાદો આપ્યો હતો જે સોંપણીના ખત પર અરજદાર દ્વારા યોગ્ય રીતે ચૂકવવામાં આવે

છે.તેથી, અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી આ અરજીમાં, વર્તમાન પ્રતિવાદીઓ માટે આ અદાલત સમક્ષ નોંધણી તેમજ સ્ટેમ્પ ડ્યુટી અંગે વાંધો ઉઠાવવાનો વિકલ્પ ખુલ્લો નથી.તેમણે ફરી એકવાર રજૂઆત કરી હતી કે અરજદાર સામે ઉપરોક્ત પાસાઓ અંગે કોઈએ કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરી નથી.તેથી, પ્રતિવાદીઓના વિદ્વાન વકીલો દ્વારા પ્રચાર કરવામાં આવેલી રજૂઆતો ખોટી છે.

૬.૪ અરજદારના વિદ્વાન વકીલે સર્વેસી અધિનિયમની કલમ ૨ (૧) (ઝેડડી) અને ૨ (૧) (ઝેડએફ) માં આપવામાં આવેલી વ્યાખ્યાનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે અરજદારની તરફેણમાં સુરક્ષા હિત બનાવવામાં આવે છે.

૬.૫ ત્યારબાદ, વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે લિક્વિડેશનમાં કંપનીનું ખાતું ૩૦.૯.૨૦૦૧ પર એનપીએ બની ગયું હતું.ઉધાર લેનારાની વિનંતી મુજબ, ઉધાર લેનારાના ખાતાનું પુનર્ગઠન કરવામાં આવ્યું હતું.જો કે, ઉપરોક્ત વ્યવસ્થા અનુસાર પણ, ઉધાર લેનાર ચુકવણી કરી શક્યો ન હતા અને તેથી એસ. બી. આઈ. એ ઉધાર લેનારને તારીખ ૭.૯.૨૦૦૫ ના સંદેશાવ્યવહાર દ્વારા ચુકવણી કરવા હાકલ કરી હતી અને ત્યારબાદ વર્તમાન અરજદારે ઉધાર લેનારને ૧૫.૧૧.૨૦૦૬ પર સર્વેસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૨) હેઠળ નોટિસ જારી

કરી હતી.તેથી તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે પ્રતિવાદીઓ દ્વારા આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે તેમ કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં કોઈ વિલંબ થયો નથી.

૬.૬ કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ અને ૧૩૫ હેઠળ કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ હેઠળ ચાર્જની નોંધણીના સંદર્ભમાં, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ રજૂઆત કરી હતી કે એસ. બી. આઈ. એ કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ હેઠળ કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ હેઠળ ચાર્જ નોંધાવ્યો છે. વિદ્વાન વકીલે ૨૦૧૦ની કંપની અરજી નંબર ૬૨૪ અને ૨૦૦૮ની કંપની અરજી નંબર ૧૧૨૩ માં બોમ્બે હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે.તેથી વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે વર્તમાન અરજીને મંજૂરી આપવામાં આવે.

૭. મેં પક્ષકારો માટે વિદ્વાન વકીલો વતી રજૂ કરવામાં આવેલી રજૂઆતોને ધ્યાનમાં લીધી છે.મેં રેકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજો તેમજ પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલો દ્વારા કાયદાની જોગવાઈ અને નિર્ણયો પર પણ ધ્યાન આપ્યું છે.

૮. આ અદાલત દ્વારા જે મુદ્દા પર વિચાર કરવો જરૂરી છે તે એ છે કે શું પ્રોવિઝનલ લિક્વિડેટરને એસ. બી. આઈ. અને અરજદાર વચ્ચે કરવામાં આવેલા સોંપણી પત્રના આધારે અનુસૂચિમાં વર્ણવેલ સુરક્ષિત સંપત્તિનો કબજો અરજદારને સોંપવાનો નિર્દેશ આપી શકાય કે નહીં?

૯. ઉપરોક્ત મુદ્દાને નક્કી કરવા માટે, રેકૉર્ડમાંથી બહાર આવતા કેટલાક મહત્વપૂર્ણ પાસાઓને ધ્યાનમાં લેવા જરૂરી છે જે નીચે મુજબ છે:

(અ) એસ. બી. આઈ. એ કંપનીને લિક્વિડેશનમાં વિવિધ ધિરાણ સુવિધાઓ આપી હતી. જણાવ્યું હતું કે ધિરાણ સુવિધાઓનું સમયાંતરે નવીકરણ કરવામાં આવતું હતું. કંપનીએ કેટલીક મિલકતો ગીરવે મૂકી હતી, જેનું વર્ણન સંકલનના પરિશિષ્ટ 'એ' માં અનુસૂચિમાં આપવામાં આવ્યું છે.

(બી) કંપનીએ શરૂઆતમાં અન્ય ત્રણ બેંકોની તરફેણમાં માલિકી પત્રો જમા કરીને સંયુક્ત ગીરો બનાવીને ગીરો બનાવ્યો હતો. કંપની દ્વારા અન્ય ત્રણ કંપનીઓ પાસેથી ઉપલબ્ધ ધિરાણ સુવિધાઓનું સમાધાન કરવામાં આવ્યું હતું અને માત્ર એસ. બી. આઈ. એકમાત્ર પ્રથમ ચાર્જ ધારક તરીકે રહી હતી.

(૮) ૩૦.૯.૨૦૦૧ પર, કંપનીનું ખાતું એનપીએ બની ગયું. કંપનીની વિનંતીના આધારે, એસ. બી. આઈ. એ ૨૮.૧૦.૨૦૦૩ પર ધિરાણ સુવિધાઓનું પુનર્ગઠન કર્યું. ૨૯.૧.૨૦૦૪ પર, એસ. બી. આઈ. અને કંપની વચ્ચે નવો લોન કરાર કરવામાં આવ્યો હતો. જો કે, ઉપરોક્ત નવી વ્યવસ્થા અનુસાર પણ, કંપનીએ ચુકવણી કરી ન હતી અને ડિફોલ્ટ કર્યું હતું. તેથી,

૭.૯.૨૦૦૫ પર, એસ. બી. આઈ. એ કંપનીને બાકી ચૂકવણી કરવા હાકલ કરી હતી.

(ડી) એસ. બી. આઈ. અને અરજદાર-બેંક વચ્ચે ૨૩.૩.૨૦૦૬ પર સોંપણી પત્રનો અમલ કરવામાં આવ્યો હતો, જેમાં એસ. બી. આઈ. એ કંપની દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર અને ચૂકવવાપાત્ર તેના દેવાની સોંપણી કરી હતી અને અરજદારની તરફેણમાં તમામ ધિરાણ સુવિધાઓ સોંપી હતી.

(ઈ) ૧૫.૧૧.૨૦૦૬ પર, અરજદારે SARFAESI અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૨) હેઠળ નોટિસ જારી કરી અને ૩.૧.૨૦૦૭ પર, કંપનીએ ઉપરોક્ત નોટિસનો જવાબ આપ્યો.કંપનીના વાંધાને ધ્યાનમાં લેવામાં આવ્યો હતો અને નકારી કાઢવામાં આવ્યો હતો.

(f) ૧૨.૧૨.૨૦૦૭ પર, અરજદારે સર્ફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ (જ) હેઠળ પગલાં લીધાં છે. અરજદારે કબજાની નોટિસ ચોંટાડી.આ કંપની બીઆઈએફઆર પહેલાં હતી. અરજદારે બી. આઈ. એફ. આર. ને સર્ફેસી અધિનિયમ હેઠળ લેવામાં આવેલી કાર્યવાહી વિશે જાણ કરી હતી. આથી બી. આઈ. એફ. આર. એ સંદર્ભમાં ઘટાડો કર્યો હતો.

કંપની દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલ પણ ફગાવી દેવામાં આવી હતી.આ અદાલત સમક્ષ અરજી દાખલ કરવામાં આવી હતી જેનો પણ નિકાલ કરવામાં આવ્યો હતો.ત્યારબાદ, અરજદારે જાન્યુઆરી, ૨૦૧૦માં સુરક્ષિત અરકયામતોના સંબંધમાં નવા કબજાની નોટિસ જારી કરી હતી.ત્યારબાદ, બી. આઈ. એફ. આર. એ આખરે એસ. આઈ. સી. અધિનિયમની કલમ ૨૦ (૧) હેઠળ પોતાનો અભિપ્રાય નોંધ્યો હતો અને કંપનીને બંધ કરવા માટે આ અદાલતની ભલામણ કરી હતી.તેથી આ અદાલતે ૮.૨.૨૦૧૧ પર કંપનીની મિલકતોનો કબજો લેવા માટે સત્તાવાર લિક્વિડેટરની નિમણૂક કરી હતી.સમાપ્ત કરવાનો આદેશ ૨૩.૩.૨૦૧૧ પર પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.સત્તાવાર લિક્વિડેટર દ્વારા કબજો લેવાના સમયે, અરજદારે પહેલેથી જ સર્ફેસી અધિનિયમ હેઠળ કાર્યવાહી શરૂ કરી દીધી છે.

૧૦. વર્તમાન કેસની ઉપરોક્ત વ્યાપક હકીકતોને ધ્યાનમાં રાખીને, પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલો વતી પ્રચાર કરવામાં આવેલી રજૂઆતો પર વિચાર કરવો જરૂરી છે.

૧૧. આ તબક્કે, આ બાબતમાં સામેલ મુદ્દાનો નિર્ણય કરતી વખતે સર્ફેસી કાયદાની નીચેની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખવી જરૂરી છે.કલમ ૨ (૧) (ઝેડડી) પૂરી પાડે છે કે:

૨ (૧)(ઝેડડી):“સુરક્ષિત લેણદાર "એટલે કોઈપણ બેંક અથવા નાણાકીય સંસ્થા અથવા કોઈપણ સંઘ અથવા બેંકો અથવા નાણાકીય સંસ્થાઓનું જૂથ અને તેમાં નીચેનાનો સમાવેશ થાય છે:

((i) કોઈપણ બેંક અથવા નાણાકીય સંસ્થા દ્વારા નિયુક્ત ડિબેનચર ટ્રસ્ટી; અથવા

(બી) પ્રતિભૂતિકરણ કંપની અથવા પુનર્નિર્માણ કંપની, પછી ભલે તે આ રીતે કામ કરતી હોય અથવા આવી પ્રતિભૂતિકરણ કંપની દ્વારા સ્થાપિત ટ્રસ્ટનું સંચાલન કરતી હોય અથવા પુનઃરચના કંપની, જેમ કે કેસ હોય, પ્રતિભૂતિકરણ અથવા પુનર્નિર્માણ માટે; અથવા

((૩) બેંક અથવા નાણાકીય સંસ્થા વતી જામીનગીરીઓ ધરાવતાં અન્ય કોઈપણ ટ્રસ્ટી, જેમની તરફેણમાં કોઈ પણ નાણાકીય સહાયના ઉધાર લેનાર દ્વારા યોગ્ય ચુકવણી માટે જામીનગીરીનું વ્યાજ ઊભું કરવામાં આવે છે.”.

તેવી જ રીતે, કલમ ૨ (૧) (zf) શબ્દને વ્યાખ્યાયિત કરે છે.

‘સુરક્ષા હિત ’.તે નીચે પ્રમાણે વાંચે છે:

“૨ (૧)(ઝેડએફ):"પ્રતિભૂતિ વ્યાજ" નો અર્થ એ છે કે મિલકત પર કોઈપણ પ્રકારનો અધિકાર, હક અને વ્યાજ, જે કોઈપણ સુરક્ષિત

લેણદારની તરફેણમાં બનાવવામાં આવ્યું છે અને તેમાં કલમ ૩૧ માં નિર્દિષ્ટ કરેલા સિવાયના કોઈપણ ગીરો, ચાર્જ, પૂર્વધારણા, સોંપણીનો સમાવેશ થાય છે."

આમ, વર્તમાન અરજદાર કે જે બેંક છે તેને સર્ફેસી અધિનિયમની જોગવાઈના અર્થમાં સુરક્ષિત લેણદાર કહી શકાય. ઉક્ત સુરક્ષિત લેણદારને ઉક્ત અધિનિયમની કલમ ૨ (૧) (ઝેડએફ) ના અર્થમાં સુરક્ષા હિત છે.

૧૨. અરજદાર-બેંકે નવેમ્બર, ૨૦૦૬માં સર્ફેસી કાયદાની જોગવાઈઓ હેઠળ પગલાં શરૂ કરી દીધા છે.લિક્વિડેશનમાં કંપનીની સંપત્તિઓનો પ્રતીકાત્મક કબજો ૨૯.૧.૨૦૧૦ પર લેવામાં આવ્યો છે.બી. આઈ. એફ. આર. ના અભિપ્રાયના આધારે, આ અદાલતે ૨૦૧૦ની કંપની પિટિશન નંબર ૫૦ ને ૮.૨.૨૦૧૧ ના આદેશ દ્વારા સ્વીકારી હતી અને ત્યારબાદ આ અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશને અનુસરીને, સત્તાવાર લિક્વિડેટરએ ૧૮.૩.૨૦૧૧ પર કંપનીની સંપત્તિનો ભૌતિક કબજો સંભાળી લીધો છે.રેકૉર્ડ પરથી એવું લાગે છે કે સુરક્ષિત અસ્કયામતોના સંદર્ભમાં અરજદાર-બેંક એકમાત્ર સુરક્ષિત લેણદાર છે.આમ, ઉપર અવલોકન કર્યા મુજબ, લિક્વિડેશનમાં કંપનીની મિલકતમાં સુરક્ષા હિત ધરાવતા સુરક્ષિત લેણદાર અરજદારે ન્યાયાધીશોની સમન્સમાં વિનંતી કરેલી રાહત માટે આ અરજીને પ્રાધાન્ય આપ્યું છે.

૧૩. આઈ. સી. આઈ. સી. આઈ. બેંક લિમિટેડ (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ ચુકાદો આપ્યો છે:

“૫૧. કાયદાના ઉપરોક્ત સ્પષ્ટીકરણને ધ્યાનમાં રાખીને, અમે શોધી કાઢીએ છીએ કે અસાઈનમેન્ટના વિવાદિત ખત હેઠળ માત્ર આઈસીઆઈસીઆઈ બેંક લિમિટેડના ખાતાઓમાંની ખાતાની લેણાં જ કોટક મહિન્દ્રા બેંક લિમિટેડને ટ્રાન્સફર કરવામાં આવી છે. આઈ. સી. આઈ. સી. આઈ. બેંક લિમિટેડ દ્વારા તેના ઉધાર લેનાર (ગ્રાહકો) પ્રત્યેની જવાબદારીઓ આઈ. સી. આઈ. સી. આઈ. બેંક લિમિટેડ દ્વારા સોંપવામાં આવેલી બેંક, એટલે કે કોટક મહિન્દ્રા બેંક લિમિટેડને સોંપવામાં આવી નથી. તેથી, એવું ન કહી શકાય કે સોંપણીનું વિવાદિત ખત કાયદામાં બિનટકાઉ છે. અસાઈનમેન્ટના વિવાદિત ખતમાં ઉલ્લેખિત જવાબદારીઓ એન. પી. એ. ના હસ્તાંતરણની બાબતમાં આઈ. સી. આઈ. સી. આઈ. બેંક લિમિટેડની કોટક મહિન્દ્રા બેંક લિમિટેડ (અસાઈની) પ્રત્યેની જવાબદારીઓ, જો કોઈ હોય તો, છે. ઉદાહરણ તરીકે, જ્યારે પ્રાપ્ય ખાતાને એન. પી. એ. તરીકે ગણવામાં આવે છે અને સોંપનાર બેંકને સોંપવામાં આવે છે, ત્યારે પક્ષોએ આરબીઆઈ દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલી ચોક્કસ માર્ગદર્શિકાનું પાલન કરવું પડે છે. જો એન. પી. એ. ના હસ્તાંતરણના

સંદર્ભમાં સોંપનાર દ્વારા આરબીઆઈ દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલી માર્ગદર્શિકા અથવા વૈધાનિક નિર્દેશોનું ઉલ્લંઘન થાય છે, તો સોંપનાર બેંક સોંપનાર બેંક સામે આવી જવાબદારીઓ લાગુ કરી શકે છે.તે આ જવાબદારીઓ છે જેનો ઉલ્લેખ સોંપણીના વિવાદિત દસ્તાવેજમાં કરવામાં આવ્યો છે.એટલે કે, પ્રાપ્તિયોગ્ય ખાતું એન. પી. એ. માત્ર ઉધાર લેનાર (ઓ) દ્વારા કરવામાં આવેલા ડિફોલ્ટને કારણે બને છે, જે ચૂકવણી કરવામાં નિષ્ફળ જાય છે.છેલ્લે, એ ઉલ્લેખ કરી શકાય છે કે ઉપરોક્ત સરફેઈસી કાયદો, ૨૦૦૨ ઘડવામાં આવ્યો હતો, જે ચોક્કસ એસ. પી. વી. ને બેંકો પાસેથી એન. પી. એ. ખરીદવા માટે સક્ષમ બનાવે છે.જો કે, તેનાથી એવું લાગતું નથી કે બેંકો તેમની પોતાની અસ્કયામતો સ્થાનાંતરિત કરી શકતી નથી.તેથી ઉપરોક્ત સર્ફેઈસી કાયદો, ૨૦૦૨ આ કેસમાં કોઈ સુસંગતતા ધરાવતો નથી.

પર. સમાપન કરતા પહેલા, આપણે કહી શકીએ કે એન. પી. એ. ઉધાર લેનાર દ્વારા કરવામાં આવેલા ઉલ્લંઘનને કારણે બનાવવામાં આવે છે.તે દેવું ચૂકવવાની તેની જવાબદારીનું ઉલ્લંઘન કરે છે.એક વ્યક્તિ એક બેંકમાંથી બીજી બેંકમાં "પ્રાપ્ય ખાતાના હસ્તાંતરણ" માં ભાગ લેવાની તકની પ્રશંસા કરવામાં નિષ્ફળ જાય છે.

તારણ:

૫૩. ઉપર જણાવ્યા મુજબ, વિવાદિત ચુકાદા દ્વારા, ગુજરાત હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે કંપની કોર્ટના આદેશને માત્ર એક જ આધાર પર સમર્થન આપ્યું હતું, એટલે કે, બેંકો દ્વારા દેવાની સોંપણી એ એક એવી પ્રવૃત્તિ છે જે બેંકિંગ રેગ્યુલેશન એક્ટ, ૧૯૪૯ હેઠળ અસ્વીકાર્ય છે. જો કે, ડિવિઝન બેન્ચે નોંધણી અધિનિયમ, ૧૯૦૮ની જોગવાઈઓને લાગુ કરવા સહિત કંપની કોર્ટ સમક્ષ નિર્ણય માટે ઉભા થયેલા અન્ય મુદ્દાઓ પર ધ્યાન આપ્યું ન હતું."

૧૪. (૨૦૧૩) ૪ એસ. સી. સી. ૩૮૧ માં નોંધાયેલા સત્તાવાર લિક્વિડેટર, ઉત્તર પ્રદેશ અને ઉત્તરાખંડ વિરુદ્ધ અલ્હાબાદ બેંક અને અન્યોના કેસમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે આ પ્રશ્ન પર વિચારણા કરી હતી કે શું કંપની અધિનિયમ ૧૯૫૬ હેઠળ કંપની ન્યાયાધીશને સત્તાવાર લિક્વિડેટરના કહેવા પર બેંકો અને નાણાકીય સંસ્થાઓ અધિનિયમ ૧૯૯૩ (ત્યારબાદ ટૂંકમાં 'આર. ડી. બી. અધિનિયમ' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) હેઠળ વસૂલાત અધિકારી દ્વારા યોજાયેલી હરાજી અથવા વેચાણને રદ કરવાનો અધિકારક્ષેત્ર છે કે કેમ અથવા શું સત્તાવાર લિક્વિડેટરને આર. ડી. બી. અધિનિયમ હેઠળ રચાયેલા માર્ગને અનુસરવાની જરૂર છે કે કેમ. હરાજી અને વેચાણની પરિણામી પુષ્ટિ માટે અપીલ દાખલ કરવી. માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ૧૯૫૬ના કંપની અધિનિયમની

જોગવાઈઓ અને આર. ડી. બી. અધિનિયમની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં લીધા પછી એવું માન્યું હતું કે આર. ડી. બી. અધિનિયમની કલમ ૩૪ને ધ્યાનમાં રાખીને ટ્રિબ્યુનલનો વિશિષ્ટ અધિકારક્ષેત્ર છે અને તેથી, કંપની કોર્ટ ટ્રિબ્યુનલ/પુનઃપ્રાપ્તિ અધિકારી સામે કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ની કલમ ૪૪૨ હેઠળ તેની સત્તાઓનો ઉપયોગ કરી શકે નહીં.આર. ડી. બી. અધિનિયમ હેઠળ કરવામાં આવેલી વિશેષ જોગવાઈઓ લાગુ કરવી પડશે.આરડીબી અધિનિયમની કલમ ૩૪ ને ધ્યાનમાં રાખીને, તે કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ ને એ હદ સુધી ઓવરરાઈડ કરે છે કે કાયદાઓ વચ્ચે કંઈક અસંગત છે.ડી. આર. ટી. પાસે બેંકો અથવા નાણાકીય સંસ્થાઓ દ્વારા શરૂ કરવામાં આવેલી કાર્યવાહીમાં મિલકતો વેચવાનો વિશિષ્ટ અધિકારક્ષેત્ર છે પરંતુ હરાજી અને વેચાણ સમયે, સત્તાવાર લિક્વિડેટરને સંલગ્ન કરવું જરૂરી છે.એકવાર સત્તાવાર લિક્વિડેટર જોડાઈ જાય પછી, તે કહેવાની જરૂર નથી કે હરાજી કરવામાં કોઈ અનિયમિતતા ન હોય અને ૧૯૯૩ ના આરડીબી અધિનિયમ હેઠળ ઘડવામાં આવેલા નિયમોને અનુરૂપ વાજબી, પારદર્શક અને બિન-મનસ્વી રીતે હરાજી કરીને યોગ્ય કિંમત મેળવવામાં આવે તે જોવાની તેમની ભૂમિકા છે.વધુમાં એવું માનવામાં આવે છે કે સત્તાવાર લિક્વિડેટર કામદારો અને લેણદારોના હિતોનું રક્ષણ કરે છે અને તેથી, હરાજી અને વેચાણ સમયે તેમનું જોડાણ યોગ્ય માનવામાં આવ્યું છે.આમ, તેમને ઉપરોક્ત બાબતોમાં પોતાનું વલણ રજૂ કરવા માટે લોકસ સ્ટેન્ડી/સ્ટેન્ડિંગ

આપવામાં આવ્યું છે.તેથી, કોઈપણ કે જે પુનઃપ્રાપ્તિ અધિકારી દ્વારા કરવામાં આવેલા કોઈપણ કાર્યથી વ્યથિત છે તે ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ અપીલ કરી શકે છે.

૧૫. કોટક મહિન્દ્રા (ઉપરોક્ત) ના કિસ્સામાં, દિલ્હીની ઉચ્ચ અદાલતે ફરરા ૨૨ થી ૨૬,૩૦ અને ૩૧ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે અને ચુકાદો આપ્યો છે:

“૨૨. તેમ છતાં ડી. આર. ટી. અધિનિયમમાં સત્તાવાર લિક્વિડેટરને વેચાણ સાથે જોડવાની પણ જોગવાઈ નથી અને તેની કલમ ૧૯ (૧૯) માં ડી. આર. ટી. ને માત્ર કલમ ૫૨૯એની જોગવાઈઓ અનુસાર વેચાણની આવકનું વિતરણ કરવાનો આદેશ આપવાની જરૂર છે, પરંતુ સુપ્રીમ કોર્ટે હજુ પણ વેચાણમાં સત્તાવાર લિક્વિડેટરને જોડવાનો નિર્દેશ આપ્યો છે.અમારા મતે ડી. આર. ટી. અધિનિયમ અને એસ. એફ. સી. અધિનિયમના સંદર્ભમાં સુપ્રીમ કોર્ટનો ઉપરોક્ત ગુણોત્તર, સરફેઈસી અધિનિયમ હેઠળ વેચાણને લાગુ પડશે નહીં કારણ કે જ્યારે ડી. આર. ટી. અધિનિયમ અથવા એસ. એફ. સી. અધિનિયમ હેઠળ વેચાણ અદાલતના હસ્તક્ષેપ સાથે છે, એટલે કે, ડી. આર. ટી. અથવા જિલ્લા ન્યાયાધીશ, સરફેઈસી અધિનિયમ હેઠળ વેચાણ સુરક્ષિત લેણદાર દ્વારા એટલે કે, બેંક/નાણાકીય સંસ્થા

દ્વારા, અદાલતના હસ્તક્ષેપ વિના થવું જોઈએ.આવા વેચાણમાં સત્તાવાર લિક્વિડેટરને સાંકળવા સામે અમને સર્વેસી અધિનિયમમાં સ્પષ્ટ સૂચનો પણ મળે છે.કલમ ૧૩ (૯) નો બીજો પરંતુક એક સુરક્ષિત લેણદારને પરવાનગી આપે છે, જે તેની જામીનગીરી છોડવાને બદલે અને કંપની અધિનિયમની કલમ પરલની પેટા-કલમ (૧) ની જોગવાઈ હેઠળ પોતાનું દેવું સાબિત કરવાને બદલે, કલમ પરલએની જોગવાઈઓ અનુસાર સત્તાવાર લિક્વિડેટર પાસે કામદારોની બાકી રકમ જમા કર્યા પછી વેચાણની આવક જાળવી રાખવાનું પસંદ કરે છે. કલમ ૧૩ (૯) ની ત્રીજી જોગવાઈમાં સત્તાવાર લિક્વિડેટરને કંપની અધિનિયમની કલમ પરલએ અનુસાર સુરક્ષિત લેણદારને કામદારોની બાકી રકમ અથવા તેના અંદાજની જાણ કરવાની જરૂર છે. કલમ ૧૩ (૯) નો ચોથો પરંતુક સુરક્ષિત લેણદારને બાકી રકમ ચૂકવવા માટે જવાબદાર બનાવે છે જો કામદારોની કોઈપણ બાકી રકમ સત્તાવાર લિક્વિડેટર પાસે અગાઉની થાપણ અંદાજ પર હોય.કલમ ૧૩ (૯) ની છઠ્ઠી જોગવાઈમાં સુરક્ષિત લેણદારને કામદારોની બાકી નીકળતી રકમની બાકી રકમ જો કોઈ હોય તો તે ચૂકવવા માટે લિક્વિડેટરને બાંહેધરી આપવાની પણ જરૂર છે.અમારો અભિપ્રાય છે કે જો સત્તાવાર લિક્વિડેટર વેચાણ સાથે જોડાવાનો ઈશદો ધરાવતો હોત (જે ફક્ત કંપની અદાલતના હસ્તક્ષેપથી જ શક્ય બન્યું હોત અને જે સર્વેઈસી

કાયદાના હેતુની વિરુદ્ધ હશે) તો વેચાણની આવક સત્તાવાર લિક્વિડેટર દ્વારા પ્રાપ્ત થઈ હોત અને ઉપરોક્ત જોગવાઈઓની જરૂરિયાત ઊભી થઈ ન હોત.ઉપરોક્ત જોગવાઈઓ સુરક્ષિત લેણદારનું સૂચક છે, જ્યારે એક તરફ સત્તાવાર લિક્વિડેટર/કંપની અદાલતના હસ્તક્ષેપ વિના વેચાણના અધિકારનો ઉપયોગ કરવાનો અધિકાર છે અને બીજી તરફ કામદારોની બાકી રકમ માટે જવાબદાર છે.આમ કલમ ૧૩ (૯) અને તેના પરંતુકોની ભાષા સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે સત્તાવાર લિક્વિડેટરની ભૂમિકા માત્ર કામદારોની બાકી લેણાં નક્કી કરવા અને તેની ચુકવણી મેળવવા અને સુરક્ષિત લેણદાર પાસેથી બાંહેધરી આપવા સુધી મર્યાદિત છે.રાજસ્થાન ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશનમાં સુપ્રીમ કોર્ટ.(સુપ્રા) ઉપર જણાવ્યા મુજબ, "વેચાણનો અધિકાર" અને "વેચાણની આવકની વહેંચણી" વચ્ચેનો તફાવત પહેલેથી જ કોતરવામાં આવ્યો છે.સરફેઇસી કાયદો આવા વિતરણની સત્તા સત્તાવાર લિક્વિડેટરમાં પણ નિહિત કરતો નથી.નોંધપાત્ર રીતે, કલમ ૧૩ (૯) માત્ર સુરક્ષિત લેણદારો વચ્ચેના કરાર હેઠળ વેચાણની મંજૂરી આપે છે જે બાકી રકમના મૂલ્યમાં ઓછામાં ઓછા ત્રણ-ચતુર્થાંશ જેટલું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે અને ઉપરોક્ત કરારને તમામ સુરક્ષિત લેણદારો માટે બંધનકર્તા બનાવે છે.આ રીતે સત્તાવાર

લિક્વિડેટર દ્વારા અન્ય સુરક્ષિત લેણદારોને વિતરણનો પ્રશ્ન પણ ઊભો થતો નથી.

૨૩. જ્યાં સુધી વેચાણમાં સત્તાવાર લિક્વિડેટરને જોડવા પાછળના કારણની વાત છે, સંપત્તિઓ માટે યોગ્ય કિંમત મેળવવામાં આવે છે તેની ખાતરી કરવા માટે, આપણે સર્ફેસી અધિનિયમ અને તે હેઠળ ઘડવામાં આવેલા નિયમોને તે સંદર્ભમાં સંપૂર્ણ કોડ તરીકે જોઈએ છીએ.એસ. આઈ. ઈ. નિયમોના નિયમો ૫ અને ૮ અનુસાર બેંક/નાણાકીય સંસ્થાના અધિકૃત અધિકારીએ માન્ય મૂલ્યાંકનકાર પાસેથી સંપત્તિનું અંદાજિત મૂલ્ય મેળવવું અને સુરક્ષિત લેણદાર સાથે પરામર્શ કરીને મિલકતની અનામત કિંમત નક્કી કરવી જરૂરી છે.તેવી જ રીતે વેચાણની રીત ખાસ કરીને સ્થાવર મિલકતોના વેચાણને લગતા નિયમ ૮માં સંપૂર્ણ રીતે સૂચવવામાં આવી છે.અમારું માનવું છે કે વેચાણમાં સત્તાવાર લિક્વિડેટરને જોડવાની જરૂરિયાત માત્ર સંઘર્ષ તરફ દોરી જશે.

૨૪. જો કે **SARFAESI** અધિનિયમ હેઠળ સુરક્ષિત લેણદાર દ્વારા સુરક્ષિત સંપત્તિનું વેચાણ અદાલતના હસ્તક્ષેપ વિના છે, પરંતુ દેવાદાર/ઉધાર લેનાર/ગીરો લેનાર અથવા તે બાબત માટે અન્ય કોઈ વ્યક્તિના અધિકારોનું રક્ષણ કરતી સલામતી વાલ્ય છે (જુઓ યુનાઈટેડ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા વિ. સત્યવતી ટંડન [૨૦૧૦] ૧૫૮

કોમ્પ. Cas. ૨૫૧ (SC) અધિનિયમની કલમ ૧૩ (જ) હેઠળ બેંક/નાણાકીય સંસ્થા દ્વારા લેવામાં આવેલા પગલાંથી વ્યથિત છે, જે અધિનિયમની કલમ ૧૭માં આપવામાં આવી છે. અદાલતના હસ્તક્ષેપ વિના સરફેઈસી અધિનિયમ હેઠળ વેચાણ કરવા માટે વિધાનસભાએ ફરિયાદોના નિવારણ માટેના મંચ તરીકે જ ડી. આર. ટી. ની રચના કરી હતી. અમારો મત છે કે જો દેવાદાર/ઉધાર લેનાર/ગીરો લેનાર/પોતે/પોતાને અધિનિયમની કલમ ૧૭માં પૂરી પાડવામાં આવેલી રીત સિવાય વેચાણમાં ભાગ લેવાનો કોઈ અધિકાર આપવામાં આવ્યો ન હોય, તો અમે આ જોગવાઈઓનું એવી રીતે અર્થઘટન કરવાનો પ્રશ્ન ઊભો થતો નથી કે જે આવા અધિકારને સત્તાવાર લિક્વિડેટરમાં નિહિત કરે છે, જે માત્ર દેવાદાર/ઉધાર લેનાર/ગીરો લેનારના હિતમાં ઉત્તરાધિકારી છે અને કામદારો અને આવા દેવાદાર/ઉધાર લેનાર/ગીરો લેનારના અન્ય લેણદારોના હિતનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. નોંધપાત્ર બાબત એ છે કે, વિધાનસભાએ કલમ ૩૧માં એવા કિસ્સાઓ/પરિસ્થિતિઓની ગણતરી કરી છે કે જેમાં સરફેઈસી કાયદાની જોગવાઈઓ લાગુ પડતી નથી, જેમાં દેવાદાર/ઉધાર લેનાર/ગીરો લેનાર લિક્વિડેશનમાં કંપની હોય તેવા કેસ/પરિસ્થિતિને સૂચિબદ્ધ કરવાનું પસંદ કર્યું નથી.

૨૫. જો કે સરફેઇસી અધિનિયમની કલમ ૧૭ની ભાષા સૂચવે છે કે તે હેઠળ અપીલ કરવાનો અધિકાર માત્ર કાયદાની કલમ ૧૩ (જ) હેઠળના પગલાં વિરુદ્ધ છે, પરંતુ અધિકૃત અધિકારી, ઇન્ડિયન ઓપરસીઝ બેંક વિરુદ્ધ અશોક સો મિલ [૨૦૦૯] ૯૪ એસ. સી. એલ. ૭૩માં સુપ્રીમ કોર્ટે એવું માન્યું છે કે કલમ ૧૭ હેઠળનો ઉપાય કલમ ૧૩ (જ) હેઠળ વિચારેલા તબક્કા સુધી મર્યાદિત નથી, પરંતુ કલમ ૧૩ (જ) હેઠળ વિચારેલા તબક્કા પછી સુરક્ષિત લેણદાર દ્વારા લેવામાં આવેલી કાર્યવાહી માટે પણ ઉપલબ્ધ છે.આમ, કલમ ૧૭ હેઠળ ડી. આર. ટી. દ્વારા કરવામાં આવતી તપાસ માત્ર કલમ ૧૩ (જ) હેઠળના પગલાં સરફેઇસી અધિનિયમ અને તે હેઠળ ઘડવામાં આવેલા નિયમો અનુસાર છે કે કેમ તે સુધી મર્યાદિત નથી, પરંતુ કલમ ૧૩ (૫) થી (૧૩) હેઠળ સુરક્ષિત લેણદારની કાર્યવાહી સુધી પણ વિસ્તરે છે.આમ એવું નથી કે દેવાદાર/ઉધાર લેનાર/ગીરો લેનાર અથવા તે બાબત માટે, આવા દેવાદાર/ઉધાર લેનાર/ગીરો લેનાર લિક્વિડેશનમાં હોવાના કિસ્સામાં, લિક્વિડેટર કોઈ ઉપાય વિના છે અથવા વેચાણ માત્ર સુરક્ષિત લેણદાર અને તેના અધિકૃત અધિકારીની ઈચ્છા અને ઈચ્છા પર છે.વેચાણની માત્ર પદ્ધતિઓ જ નિર્ધારિત નથી પરંતુ તેના સંદર્ભમાં ફરિયાદોના નિવારણ માટે એક મંચ પણ ડી. આર. ટી. ના રૂપમાં પ્રદાન કરવામાં આવે છે. સત્તાવાર લિક્વિડેટર,

આમ જો અભિપ્રાય હોય કે યોગ્ય કિંમત મેળવવામાં આવી નથી અથવા મેળવવામાં આવી નથી અથવા વિતરણના મુદ્દાઓ સાથે સંબંધિત છે, તો તેની પાસે ડી. આર. ટી. સમક્ષ ઉપાય છે.

૨૬. જો એવું માનવામાં આવે કે સત્તાવાર લિક્વિડેટર (જે કંપની અદાલતના આદેશો હેઠળ કામ કરે છે) પણ વેચાણ સાથે સંકળાયેલા છે, તો તે સ્વાભાવિક રીતે આવા વેચાણને લગતી બાબતોના મનોરંજન માટે કંપની અદાલતના મંચને પણ ખોલશે અને જે ઉપરોક્ત રીતે માત્ર તકરાર તરફ દોરી જવાની શક્યતા નથી પરંતુ તે કોર્ટના હસ્તક્ષેપ વિના વેચાણના સર્ફેસી અધિનિયમની ભાવનાની વિરુદ્ધ પણ છે.

૩૦. આવા વેચાણના સંદર્ભમાં સત્તાવાર લિક્વિડેટરના ઉપાયો માત્ર સરફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૭ અનુસાર ડી. આર. ટી. સમક્ષ છે અને કંપની અદાલત સમક્ષ નહીં. સરફેસી કાયદો કંપની અધિનિયમમાં કલમ ૫૨૯એનો સમાવેશ કરવા માટેનો પછીનો કાયદો હોવાથી, આમ, સરફેસી અધિનિયમ હેઠળ પૂરી પાડવામાં આવેલ કંપની અધિનિયમ અને વેચાણ પર પ્રવર્તે છે, જે દેવાદાર/ઉધાર લેનાર/ગીરો લેનાર સામે સમાપ્તિની અરજીની પેન્ડિંગ દરમિયાન અને સમાપ્તિનો આદેશ કરવામાં આવે તે પછી પણ સારો રહે છે અને તેનાથી અસર થતી નથી.

૩૧. તેથી અમે હરિયાણા રાજ્ય ઔદ્યોગિક અને માળખાગત વિકાસ નિગમમાં પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટના આદેશ સાથે સહમત થવામાં અસમર્થ છીએ.(ઉપરોક્ત) અને સ્વયંસિદ્ધ રીતે આ અપીલને મંજૂરી આપે છે અને વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશના ચુકાદાને રદ કરે છે.બેંક અને હરાજી ખરીદનાર દ્વારા મિલકતની ડી-સીલિંગ માટે દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીઓને મંજૂરી આપવામાં આવશે.જો કે, બેંકની કસ્ટડીમાં વેચાણની આવક કંપની અધિનિયમની કલમ ૫૨૯ અને ૫૨૯એ હેઠળ દાવાઓને આધિન છે. બેંક તે મુજબ, ખાસ કરીને સરફેઈસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૯) ની જોગવાઈઓનું પાલન કરશે. અમે પ્રકાશિત કરી શકીએ છીએ કે સુપ્રીમ કોર્ટે તાજેતરમાં એમ્પ્લોઈઝ પ્રોવિડન્ટ ફંડ કમિશનર વી. ઓફિશિયલ લિક્વિડેટર ઓફ એસ્કે ફાર્માસ્યુટિકલ્સ લિમિટેડ. [૨૦૧૧] ૧૧૦ એસસીએલ ૫૨૦/૧૫ ટેક્સમેન.કોમ ૧૪૦ (એસસી) એ એમ્પ્લોઈઝ પ્રોવિડન્ટ ફંડ એન્ડ મિસેલેનિયસ પ્રોવિઝન્સ એક્ટ, ૧૯૫૨ હેઠળ બાકી નીકળતી રકમને પણ સંસ્થાઓની અસ્કયામતો પરનો પ્રથમ ચાર્જ ગણાવ્યો છે અને વેચાણની આવકનું વિતરણ કરતી વખતે અન્ય તમામ દેવાને અગ્રતામાં ચૂકવવામાં આવે છે."

૧૬. એ. આઈ. આર. ૨૦૧૫ એ. પી. ૩૮ના કેસમાં આંધ્રપ્રદેશની ઉચ્ચ અદાલતે ૨૫ થી ૩૧,૩૬ અને ૩૭ ફકરામાં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે અને ચુકાદો આપ્યો છે:

“૨૫. ફરીથી જગદીશ સિંહ V.Heeralal MANU/SC/૧૧૨૬/૨૦૧૩ ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે:(૨૦૧૪)૧ એસ. સી. સી. ૪૭૮, અહેવાલના ફકરા ૨૪ માં કાયદાની દરખાસ્ત તરીકે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું:

“કલમ ૧૩ની પેટા-કલમ (૪) માં ઉલ્લેખિત કોઈપણ પગલાથી વ્યથિત કોઈપણ વ્યક્તિને કલમ ૧૭ હેઠળ ડી. આર. ટી. ને અપીલ કરવાનો વૈધાનિક અધિકાર મળ્યો છે.કલમ ૩૪ નો પ્રારંભિક ભાગ સ્પષ્ટપણે જણાવે છે કે કોઈ પણ દીવાની અદાલતને કોઈ પણ બાબતના સંદર્ભમાં કોઈ પણ દાવો અથવા કાર્યવાહીને ધ્યાનમાં લેવાનો અધિકારક્ષેત્ર રહેશે નહીં, જે ડી. આર. ટી. અથવા અપીલ ટ્રિબ્યુનલને સિક્યુરિટાઈઝેશન એક્ટ દ્વારા અથવા તે હેઠળ નક્કી કરવાની સત્તા આપવામાં આવી છે.કલમ ૩૪ માં ઉલ્લેખિત કોઈપણ બાબતના સંદર્ભમાં અભિવ્યક્તિ પેટા-કલમ હેઠળ પૂરા પાડવામાં આવેલ પગલાંમાં લેવામાં આવશે.

(જ) સિક્યુરિટાઈઝેશન એક્ટની કલમ ૧૩. પરિણામે, જો કોઈ વ્યથિત વ્યક્તિને કલમ ૧૩ની પેટા-કલમ (જ) હેઠળ ઉધાર લેનાર દ્વારા લેવામાં આવેલા કોઈપણ પગલાં સામે કોઈ ફરિયાદ ન હોય, તો તેના માટે ખુલ્લો ઉપાય ડી. આર. ટી. અથવા અપીલ ટ્રિબ્યુનલનો સંપર્ક કરવાનો છે, સિવિલ કોર્ટનો નહીં.આવા સંજોગોમાં સિવિલ કોર્ટને સિક્યુરિટાઈઝેશન એક્ટની કલમ ૧૩ની પેટા કલમ (જ) હેઠળ આવતી બાબતોના સંદર્ભમાં કોઈપણ દાવો અથવા કાર્યવાહી હાથ ધરવાનો કોઈ અધિકારક્ષેત્ર નથી કારણ કે તે બાબતો ડી. આર. ટી. અને અપીલીય ટ્રિબ્યુનલના અધિકારક્ષેત્રમાં આવે છે.વધુમાં, કલમ ૩૫ કહે છે કે, સિક્યુરિટાઈઝેશન એક્ટ અન્ય કાયદાઓને ઓવરરાઈડ કરે છે, જો તેઓ તે કાયદાની જોગવાઈઓ સાથે અસંગત હોય, જે કલમ ૯ સી. પી. સી. માં પણ છે.

૨૬. ઉપરોક્ત જાહેરાતની નોંધ લેતા, અમારો અભિપ્રાય માનવામાં આવે છે કે જ્યારે વિધાનસભા સારફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ની જોગવાઈઓ હેઠળ વેચાણની કાયદેસરતા અને માન્યતાને ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ તપાસ માટે લાવવાની ઇચ્છા રાખે છે, ત્યારે સારફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૭ના આધારે કંપની અદાલતના અધિકારક્ષેત્રને જરૂરી સૂચિતાર્થ દ્વારા આપવામાં આવ્યું હોવાનું

અનુમાન કરી શકાતું નથી, તેને દૂર કરવામાં આવે છે.એ વાત સાચી છે કે કલમ ૩૪માં સિવિલ કોર્ટ (દેખીતી રીતે કંપની કોર્ટ નહીં) શબ્દોનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે, પરંતુ અમારા મતે કંપની અધિનિયમની કલમ ૪૪૬ (૨) ની જોગવાઈઓના આધારે આદેશ સમાપ્ત કર્યા પછી, કંપની કોર્ટ સિવિલ કોર્ટના અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરે છે.તેથી, અનિવાર્યપણે, કંપની કોર્ટ સિવિલ કોર્ટ બની જાય છે.જે મહત્વનું છે તે કોર્ટનું નામકરણ નથી, પરંતુ તે કોર્ટ દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાતી સત્તા અને કાર્યો છે.ઉપરની ચર્ચાઓને ધ્યાનમાં રાખીને, Mr.S.Ravi ની દલીલ સ્વીકારવી અને પ્રતિવાદી અને સત્તાવાર લિક્વિડેટર માટે વિદ્વાન વકીલની દલીલને નકારી કાઢવી, અમે માનીએ છીએ કે કંપની કોર્ટ પાસે સરફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ હેઠળ સુરક્ષિત લેણદારની કાર્યવાહીથી ઉદ્ભવતા મુદ્દાઓ સાથે વ્યવહાર કરવાનો કોઈ અધિકારક્ષેત્ર નથી.

૨૭. પરંતુ, આ કેસમાં, વિદ્વત ટ્રાયલ જજે માત્ર કંપની કોર્ટના અધિકારક્ષેત્રનો જ નહીં પણ રિટ કોર્ટના અધિકારક્ષેત્રનો પણ ઉપયોગ કર્યો છે.હવે કોઈ પણ એવી ચર્ચા કરી શકતું નથી કે ભારતના બંધારણની કલમ ૨૨૬ અને ૨૨૭માં સમાવિષ્ટ કોઈ પણ વિવાદને ધ્યાનમાં લેવાની તેની પોતાની સત્તામાં રિટ કોર્ટનો અધિકારક્ષેત્ર છે અને તેને સરળ કાયદા દ્વારા દૂર કરી શકાતો નથી.

૨૮. હવે, આપણે ત્રીજા પ્રશ્નની તપાસ કરીએ છીએ.અમે પહેલેથી જ ચર્ચા કરી છે કે અસંગતતાની હદ સુધી એસએઆરએફએઈએસઆઈ કાયદાની જોગવાઈ કંપની અધિનિયમ પર પ્રબળ રહેશે. અમે તપાસ કરીએ છીએ કે શું આ અધિનિયમ અને કંપની અધિનિયમમાં સુરક્ષિત લેણદાર દ્વારા કાર્યવાહી કરવા માટે દેખીતી રીતે અસંગત જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે કેમ. તે કલમ ૧૩ (૧) માંથી દેખાશે, ઉપર ટાંક્યા મુજબ, તે સ્પષ્ટપણે જોગવાઈ કરે છે કે કોર્ટ અથવા ટ્રિબ્યુનલના હસ્તક્ષેપ વિના જામીનગીરીઓના વેચાણ માટે કાર્યવાહી કરી શકાય છે, જ્યારે કંપની અધિનિયમની કલમ ૫૩૭ ની જોગવાઈઓ માટે કંપની કોર્ટની મંજૂરી જરૂરી છે.તે મુજબ, અમે માનીએ છીએ કે એક જ વિષય પરના બે જુદા જુદા કાયદાઓમાં બે સ્પર્ધાત્મક જોગવાઈઓમાં આ સ્પષ્ટ અસંગતતા છે.ધ અકોલા ઓઈલ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ (લિક્વિડેશન હેઠળ) ના કેસમાં બોમ્બે હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે સત્તાવાર લિક્વિડેટર V. સ્ટેટ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા MANU/MH/૦૫૦૧/૨૦૦૫ દ્વારા સમાન અભિપ્રાય વ્યક્ત કર્યો છે:૨૦૦૬(૧) Bom.CR.૩૬૨.તેથી, એસ્. એ. આર. એફ. એ. ઇ. એસ. આઈ. કાયદાની જોગવાઈઓ અસંગતતાની હદ સુધી કંપની અધિનિયમની કલમ ૫૩૭ની જોગવાઈઓ પર પ્રભુત્વ મેળવશે.અમે Mr.S.Ravi ની દલીલ સ્વીકારીએ છીએ કે કંપની અધિનિયમની

કલમ ૫૩૭ હેઠળ કોઈ રજાની જરૂર નથી, વધુમાં ઉપર ચર્ચા કર્યા મુજબ કંપની અદાલતના અધિકારક્ષેત્રને પણ દૂર કરવામાં આવે છે.

૨૯. આગળ, આપણને પ્રશ્ન દેખાય છે કે શું કંપની અધિનિયમની કલમ ૫૩૧ અને ૫૩૧એની જોગવાઈઓ આ કેસમાં લાગુ થશે કે નહીં.

૩૦. અમે પહેલેથી જ એવું માની લીધું છે કે કંપની અધિનિયમની અસંગતતાની જોગવાઈની અવગણના કરવી જોઈએ.આ માટે આપણે આ મુદ્દા પર અસંગતતાનું તત્વ શોધવા માટે સરફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ની પેટા-કલમ (જ) અને (ક) ની જોગવાઈઓની તપાસ કરવી પડશે.આ જોગવાઈઓ નીચે દર્શાવેલ છે:

૧૩. સુરક્ષા હિતનું અમલીકરણ:

(જ) જો ઉધાર લેનાર પેટા-કલમ (૨) માં નિર્દિષ્ટ સમયગાળાની અંદર તેની જવાબદારીનો સંપૂર્ણ નિકાલ કરવામાં નિષ્ફળ જાય, તો સુરક્ષિત લેણદાર તેના સુરક્ષિત દેવાની વસૂલાત માટે નીચેનામાંથી એક અથવા વધુ પગલાંનો આશરો લઈ શકે છે, એટલે કે: –

(ક) ઉધાર લેનારાની સુરક્ષિત સંપત્તિનો કબજો લેવો, જેમાં સુરક્ષિત સંપત્તિની પ્રાપ્તિ માટે લીઝ, સોંપણી અથવા વેચાણ દ્વારા ટ્રાન્સફર કરવાનો અધિકાર સામેલ છે.

(બી) લીઝ, સોંપણી અથવા વેચાણ દ્વારા ટ્રાન્સફર કરવાના અધિકાર સહિત ઉધાર લેનારાની સુરક્ષિત સંપત્તિઓનું સંચાલન સંભાળવું અને સુરક્ષિત સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરવી; પરંતુ લીઝ, સોંપણી અથવા વેચાણ દ્વારા ટ્રાન્સફર કરવાના અધિકારનો ઉપયોગ માત્ર ત્યારે જ કરવામાં આવશે જ્યાં ઉધાર લેનારાના વ્યવસાયનો નોંધપાત્ર ભાગ દેવું માટે જામીન તરીકે રાખવામાં આવે; વધુમાં પૂરી પાડવામાં આવેલ કે જ્યાં સમગ્ર વ્યવસાય અથવા વ્યવસાયના ભાગનું સંચાલન અલગ કરી શકાય તેવું હોય, ત્યાં સુરક્ષિત લેણદાર ઉધાર લેનારના એવા વ્યવસાયનું સંચાલન સંભાળશે જે દેવું માટે જામીનગીરી સાથે સંબંધિત છે.

(સી) જે સુરક્ષિત અસ્કયામતોનો કબજો સુરક્ષિત લેણદાર દ્વારા લેવામાં આવ્યો છે તેનું સંચાલન કરવા માટે કોઈપણ વ્યક્તિની (હવે પછી મેનેજર તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) નિમણૂક કરવી;

(ડી) કોઈ પણ સમયે લેખિત નોટિસ દ્વારા, કોઈ પણ વ્યક્તિ કે જેણે ઉધાર લેનાર પાસેથી કોઈ પણ સુરક્ષિત સંપત્તિ હસ્તગત કરી છે અને જેની પાસેથી કોઈ નાણાં બાકી છે અથવા ઉધાર લેનારને બાકી હોઈ શકે છે, તે સુરક્ષિત લેણદારને ચૂકવવા માટે જરૂરી છે, જેટલા પૈસા સુરક્ષિત દેવું ચૂકવવા માટે પૂરતા છે.

(ભારપૂર્વક)

(૬) સુરક્ષિત સંપત્તિનો કબજો લીધા પછી અથવા પેટા-કલમ

(૪) હેઠળ વ્યવસ્થાપનનો કબજો લીધા પછી, સુરક્ષિત

લેણદાર દ્વારા અથવા સુરક્ષિત લેણદારો વતી વ્યવસ્થાપક દ્વારા

સુરક્ષિત સંપત્તિની કોઈપણ ટ્રાન્સફર, ટ્રાન્સફર કરાયેલ સુરક્ષિત

સંપત્તિમાં અથવા તેના સંબંધમાં તમામ અધિકારો

હસ્તાંતરણકર્તાને નિહિત કરશે, જાણે કે ટ્રાન્સફર આવી સુરક્ષિત

સંપત્તિના માલિક દ્વારા કરવામાં આવી હોય.

૩૧. પેટા-કલમ (૬) થી એ સ્પષ્ટ છે કે જે ક્ષણે પેટા-કલમ (૪)

હેઠળ સુરક્ષિત લેણદાર અથવા સુરક્ષિત લેણદાર વતી તેના વતી કોઈ

પણ વ્યવસ્થાપક દ્વારા સુરક્ષિત સંપત્તિના સંબંધમાં તમામ અધિકારો

હસ્તાંતરણકર્તામાં નિહિત થશે.બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, જો કલમ

૧૩ (૪) હેઠળ લેવામાં આવેલી કાર્યવાહી સરફેઈસી અધિનિયમ

અનુસાર કાયદેસર અને માન્ય હોવાનું જણાય છે, તો અન્ય કોઈ

કાનૂની જોગવાઈ તેને અમાન્ય કરી શકે નહીં.જ્યારે કલમ ૫૩૧ અને

૫૩૧એ અન્યથા જોગવાઈ કરે છે કે જો વેચાણ સહિત કોઈપણ

હસ્તાંતરણ તેના ઉદ્ધંધનમાં કરવામાં આવે તો તે અમાન્ય અને

રદબાતલ છે.આમ એવું લાગે છે કે સ્વાભાવિક રીતે સ્પષ્ટ અસંગતતા

રહી છે, અમે એવું માનવા માટે બંધાયેલા છીએ કે કલમ ૫૩૧ અને

પડવેની જોગવાઈઓ લાગુ કરવાની કોઈ રીત નથી અને તે જ સરકારની અધિનિયમ અને તે હેઠળ ઘડવામાં આવેલા નિયમો હેઠળ હાથ ધરવામાં આવેલા માન્ય વેચાણના કિસ્સામાં લાગુ પડતી નથી.આ ઉપરાંત આપણે એ સમજવામાં નિષ્ફળ જઈએ છીએ કે કલમ ૫૩૧એ આ કેસમાં હકીકતને કાળજીપૂર્વક વાંચીને કેવી રીતે લાગુ પડે છે.આ કલમ લાગુ કરવા માટે, ત્રણ તથ્યાત્મક શરતો સંતોષવી આવશ્યક છે., ((i) ટ્રાન્સફર કંપની દ્વારા થવી જોઈએ (ii) તે સ્વૈચ્છિક હોવી જોઈએ (iii) આવી ટ્રાન્સફર સમાપન અરજી રજૂ કરતા પહેલા એક વર્ષની અંદર હોવી જોઈએ.આ કિસ્સામાં સ્વીકારવામાં આવે છે કે ટ્રાન્સફર કંપની દ્વારા કંપની વતી પણ કરવામાં આવતી નથી, પરંતુ અહીં સુરક્ષિત લેણદાર, અપીલકર્તા દ્વારા, એસએઆરએફએઈએસઆઈ અધિનિયમની કલમ ૧૩ ની પેટા-કલમ (જ) હેઠળ અધિકાર સાથે જોડાયેલી સત્તાના આધારે કરવામાં આવે છે. આ નિર્ણય ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા જ થઈ શક્યો હોત કારણ કે રિટ કોર્ટે સ્વીકૃત હકીકત પર નિર્ણય લીધો છે.આમ, સરકારની અધિનિયમની કલમ ૧૩ની પેટા-કલમો (૧), (જ) અને (ડ) ની અસરોની તપાસ કર્યા વિના તાત્કાલિક વેચાણમાં ઉપરોક્ત જોગવાઈઓને લાગુ કરતી વખતે માનનીય ટ્રાયલ જજનો

નિર્ણય કાયદેસર રીતે અસ્વીકાર્ય છે.અમે તે મુજબ આ સંદર્ભમાં આ તારણો અને નિર્ણયોને નકારી કાઢીએ છીએ.

૩૬. કોટક મહિન્દ્રા બેંક લિમિટેડ વી. મેગ્રોસ્ટાર ટેલિકમ્યુનિકેશન્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ MANU/DE/૪૩૮૫/૨૦૧૨ ના કિસ્સામાં:(૨૦૧૩) ૧૭૬ કંપની કેસ ૨૪૬ (દિલ્લી) દિલ્લી હાઇકોર્ટે સરફેઇસી કાયદાની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને કંપની અધિનિયમની કલમ ૫૩૧,૫૩૧એ અને ૫૩૭ની લાગુ પડવાની બાબત પર ધ્યાન આપ્યું ન હતું, જોકે કંપની અધિનિયમની કલમ ૫૨૯ અને ૫૨૯એ લાગુ પડવાની બાબત પર ધ્યાન આપ્યું હતું. આમ કરતી વખતે એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે આ અધિનિયમ હેઠળ વેચાણ દ્વારા મેળવવામાં આવેલી વેચાણની આવક કંપની અધિનિયમની કલમ ૫૨૯ અને ૫૨૯એ હેઠળ દાવાઓને આધિન છે.

૩૭. હરિયાણા રાજ્ય ઔદ્યોગિક અને માળખાગત વિકાસ કંપની V.Haryana કોનક્રીટ લિમિટેડ અને અન્ય MANU/PH/૧૧૬૨/૨૦૦૯ ના કેસમાં પંજાબ અને હરિયાણા હાઇકોર્ટ:(૨૦૧૦)૧૫૮ કંપની અધિનિયમની કલમ ૫૨૯એ સાથે સરફેઇસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ (જ), ૯,૩૫ની જોગવાઈની કાનૂની અસરની તપાસ કરતી વખતે કંપની કેસ ૧૬૮માં એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ની કલમ ૫૨૯

અને પરલએ સાથે સરફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૩ની જોગવાઈમાં કોઈ વિસંગતતા નથી, કારણ કે કંપની અધિનિયમની બે કલમો ઉપરની કલમ ૧૩ની પેટા કલમ (૯) ની જોગવાઈઓ સાચવવામાં આવી છે."

૧૭. ૨૦૦૮ની વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૭૯૭૯ ને ભારતના બંધારણની કલમ ૨૨૬ અને ૨૨૭ હેઠળ સંબંધિત અરજદારો દ્વારા રજૂ કરવામાં આવી હતી, જેમાં એસએઆરએફએસઆઈ અધિનિયમની કલમ ૧૩ (જ) હેઠળ કથિત અરજી એટલે કે કોટક મહિન્દ્રા બેંકની ધમકીભરી કાર્યવાહીને પડકારવામાં આવી હતી, જેમાં એવી વિનંતી કરવામાં આવી હતી કે કોર્ટ જાહેર કરી શકે કે પ્રતિવાદી- બેંક (કોટક મહિન્દ્રા) એ તારીખના ૨૩.૩.૨૦૦૬ સોંપણી પત્ર અનુસાર કોઈ અધિકાર મેળવ્યો નથી અને તેથી, તે એસએઆરએફએસઆઈ અધિનિયમની જોગવાઈઓ હેઠળ કાર્યવાહી કરવા અને જાહેર કરાયેલી જાહેર જાહેરાતને રદ કરવા અને રદ કરવા માટે હકદાર નથી. અખબારમાં અને ઉપરોક્ત જાહેરાતના અનુસરણમાં બેંકને પગલાં લેવાથી રોકવા માટે વધુ પ્રાર્થના સાથે.ઉપરોક્ત બાબતમાં પણ, એસ. બી. આઈ. એ લિક્વિડેશનમાં કંપનીની સુરક્ષિત સંપત્તિઓનો કબજો લીધો હતો અને ડીડ ઓફ અસાઈનમેન્ટ તારીખ ૨૩.૩.૨૦૦૬ ના આધારે, એસ. બી. આઈ. એ કોટક મહિન્દ્રા બેંકને દેવું સોંપ્યું હતું.ઉપરોક્ત અરજદારોના વિદ્વાન વકીલે ઉપરોક્ત અરજીમાં સમાન દલીલ કરી

હતી કે ૨૩.૩.૨૦૦૬ તારીખની સોંપણીની ડીડ માન્ય અને અમલપાત્ર નથી કારણ કે તેણે કોટક મહિન્દ્રા બેંકની તરફેણમાં કોઈ અધિકાર બનાવ્યો નથી.તેમાં યોગ્ય સ્ટેમ્પ ડ્યુટી નથી.એસ. બી. આઈ. દ્વારા કોટક મહિન્દ્રા બેંકને દેવાની સોંપણી નવી છે અને તે ઉધાર લેનારાઓ માટે બંધનકર્તા નથી.કોટક મહિન્દ્રા બેંક કોઈ પ્રતિભૂતિકરણ કંપની નથી અથવા

પુનર્નિર્માણ કંપની અને ક્યાં તો મૂળ ધિરાણકર્તા અથવા સિક્યુરિટાઈઝેશન કંપની કે જેને મૂળ ધિરાણકર્તા દ્વારા જ દેવું સોંપવામાં આવ્યું હોય તે ફક્ત સર્ફેસી અધિનિયમ હેઠળ પગલાં લઈ શકે છે. ઉપરોક્ત અરજદાર ઉપરોક્ત કાયદાની કલમ ૫ (૨) સાથે વાંચેલા સર્ફેસી અધિનિયમની કલમ ૨ (એફ) ના અર્થમાં કોટક મહિન્દ્રા બેંકનો ઉધાર લેનાર નથી. જો કે, આ અદાલતના વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશે આ અરજીને આ આધાર પર ફગાવી દીધી હતી કે અરજદારો સરફેસી અધિનિયમની કલમ ૧૭ હેઠળ ડી. આર. ટી. સમક્ષ અપીલ કરી શકે છે અને વૈકલ્પિક ઉપાયોના આધારે ઉપરોક્ત અરજીને ફગાવી દેવામાં આવી હતી.આ અરજદારોએ ૨૦૦૮ના એલ. પી. એ. <આઈ. ડી. ૧> દાખલ કરીને વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશને પડકાર્યો હતો.માનનીય વિભાગીય ખંડપીઠે પણ આ અપીલને ફગાવી દીધી હતી.ઉપરોક્ત આદેશના ફક્ત ૩ માં, માનનીય વિભાગીય ખંડપીઠે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

“૩. ઉપરોક્ત સોંપણીને ધ્યાનમાં રાખીને, પ્રતિવાદી-બેંકે ૨૦૦૭ની કંપની અરજી નંબર ૩૧૮ અને ૨૦૦૮ની ૧૦૦ દાખલ કરીને કંપનીની અસ્કયામતોના વેચાણ સાથે આગળ વધવાની પરવાનગી માંગી હતી.૨૯.૨.૨૦૦૮ ના આદેશ દ્વારા, કંપની અદાલતે પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલને સાંભળ્યા પછી, ઉપરોક્ત બે કંપની અરજીઓને નીચેની શરતોમાં મંજૂરી આપી:

“૮. સંબંધિત પક્ષો વતી હાજર રહેલા વિદ્વતાપૂર્ણ વકીલોને સાંભળ્યા પછી અને અરજી તેમજ આ અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા અગાઉના આદેશોને જોયા પછી, કોર્ટનો મત છે કે જો કે કોર્ટ અરજદાર-બેંકને સુરક્ષિત લેણદાર તરીકે ધ્યાનમાં લેતી નથી, કારણ કે GIIC સિવાયના તમામ સુરક્ષિત લેણદારોએ સિક્યુરિટાઈઝેશન એક્ટ હેઠળ અરજદાર-બેંકની તરફેણમાં તેમના દેવાની સોંપણી કરી છે, તેથી અરજદાર બેંકને લિક્વિડેશનમાં કંપનીની સંપત્તિના વેચાણ સાથે આગળ વધવાની મંજૂરી આપવા માટે કોઈ વાંધો હોઈ શકે નહીં.અગાઉ, આ અદાલતે ૨૦૦૫ની કંપની અરજી નંબર ૨૩૯ માં ૧૭.૦૨.૨૦૦૬ પર આદેશ પસાર કર્યો હતો, જેમાં આ અદાલતે મિલકતની કિંમત અને જે પદ્ધતિઓ પર મિલકત વેચવી જરૂરી છે તેને અંતિમ સ્વરૂપ આપવા માટે અરજદાર, GIIC અને સત્તાવાર

લિક્વિડેટરની બનેલી વેચાણ સમિતિની રચના કરવાનો નિર્દેશ જારી કર્યો છે.

૯. આ બાબતને ધ્યાનમાં રાખીને, જી. આઈ. આઈ. સી. સિવાયના અન્ય તમામ સુરક્ષિત લેણદારોએ વર્તમાન અરજદારની તરફેણમાં તેમના દેવાની સોંપણી કરી હોવાથી તેમને વેચાણ સમિતિના સભ્ય તરીકે જોડવાની જરૂર નથી કારણ કે સિક્યુરિટાઈઝેશન એક્ટ હેઠળ લિક્વિડેશનમાં રહેલી કંપનીની મિલકતને વેચાણ માટે મૂકવામાં આવે તે પહેલાં અરજદાર દ્વારા તેમના હિતની કાળજી લેવામાં આવી શકે છે. કોર્ટ આથી મિલકતની કિંમત અને જે પદ્ધતિઓ પર મિલકત વેચવાની જરૂર છે તેને અંતિમ સ્વરૂપ આપવા માટે વર્તમાન અરજદાર જી. આઈ. આઈ. સી. અને સત્તાવાર લિક્વિડેટરની બનેલી વેચાણ સમિતિની રચના કરવાનો નિર્દેશ આપે છે. તે મુજબ આ અરજીનો નિકાલ કરવામાં આવે છે. જો કે, મિલકતને વેચાણ પર મૂકતા પહેલાં, વેચાણ સમિતિની બેઠક બોલાવવામાં આવશે અને ઉપરોક્ત બેઠકમાં અનામત કિંમત અને અન્ય પદ્ધતિઓ નક્કી કરવામાં આવશે. ઓફર પ્રાપ્ત થયા પછી અને હરાજી યોજાયા પછી, અરજદાર આવી કોઈપણ ઓફરની સ્વીકૃતિ અને સૌથી વધુ બોલી લગાવનારની તરફેણમાં વેચાણની પુષ્ટિ માટે નવી અરજી સબમિટ કરી શકે છે.

૧૦. જો કે, આ બે અરજીઓ મંજૂર કરવાનો અર્થ અરજદાર-બેંકને સુરક્ષિત લેણદારનો દરજ્જો આપવા તરીકે ન થઈ શકે.

૧૧. ઉપરોક્ત અવલોકનો અને નિર્દેશોને આધિન, આ બંને અરજીઓનો તે મુજબ નિકાલ કરવામાં આવે છે."

૧૮. આમ, જ્યારે અન્ય અરજદારોએ એસ. બી. આઈ. અને વર્તમાન અરજદાર-બેંક વચ્ચે સ્ટેમ્પ ડ્યુટીનો આધાર તેમજ ઉપરોક્ત આદેશમાં વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા નોંધાયેલા અન્ય આધારો સહિત વિવિધ આધારો પર અમલમાં મૂકાયેલા ડીડ ઓફ અસાઈનમેન્ટની તારીખ ૨૩.૩.૨૦૦૬ ને પડકારી હતી, ત્યારે આ અદાલતે આ અરજીને ધ્યાનમાં લીધી નથી કે અરજદારો ડી. આર. ટી. સમક્ષ અપીલ કરી શકે છે. આ આદેશની પુષ્ટિ માનનીય વિભાગીય ખંડપીઠે કરી છે, જેની સામે પીડિત પક્ષ દ્વારા દાખલ કરાયેલી ૨૦૧૦ની એસએલપી <આઈડી૧> ને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ફગાવી દીધી હતી અને તેથી, મારો અભિપ્રાય છે કે કોટક મહિન્દ્રા બેંક દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી હાલની કાર્યવાહીમાં એટલે કે અરજદાર-હસ્તક્ષેપ કરનાર આ અદાલત સમક્ષ આ પ્રકારની દલીલો ન ઉઠાવી શકે.જો તેમને કોઈ ફરિયાદ હોય, તો તેઓ યોગ્ય સત્તાધિકારી/ફોરમ/ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ સંપર્ક કરી શકે છે પરંતુ અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી કાર્યવાહીમાં ઉપરોક્ત મુદ્દાઓને ઉશ્કેરવામાં નહીં આવે.

૧૯. મધ્યસ્થી કરનારની દલીલ કે સોંપણી પત્રમાં યોગ્ય સ્ટેમ્પ ડ્યુટી નથી અને તે સંબંધિત નોંધણી અધિકારી સમક્ષ યોગ્ય રીતે નોંધાયેલ નથી, આ દલીલ એ હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને પણ સ્વીકારવાની જરૂર નથી કે ઉપરોક્ત મુદ્દાઓને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ખુદ્દા રાખવામાં આવ્યા હતા જ્યારે આ બાબતને આ અદાલતની ડિવિઝન બેન્ચમાં પરત મોકલી દેવામાં આવી હતી અને ડિવિઝન બેન્ચે આ બાબતને વિદ્વાન કંપની ન્યાયાધીશને પરત મોકલી દીધી હતી, સત્તાવાર લિક્વિડેટર તેમજ સંબંધિત પ્રતિવાદીઓએ આ અદાલત સમક્ષ ઉપરોક્ત પાસાઓને પડકાર્યા નથી, જે આ અદાલત દ્વારા ૨૦૦૬ની કંપની એપિલિકેશન નંબર ૪૮૯ માં પસાર કરાયેલા આદેશથી સ્પષ્ટ છે. ૨૮.૧.૨૦૧૫ પર કંપની જજ.આ અદાલતે ફરરા ૧૦ થી ૧૫ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું:

“૧૦. Mr.Roshan દેસાઈ, સત્તાવાર લિક્વિડેટરના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે અરજીઓમાં દાવો કરવામાં આવેલી રાહત સુપ્રીમ કોર્ટ અને ડિવિઝન બેંચ દ્વારા પહેલેથી જ મંજૂર કરવામાં આવી છે અને તેથી, અવેજી માટેની આ અરજીઓ નક્કી કરવામાં આવી છે.જ્યારે અગાઉનો નિર્ણય આપવામાં આવ્યો ત્યારે કંપની કોર્ટ સમક્ષ ઉઠાવવામાં આવેલા અન્ય મુદ્દાઓ, એટલે કે નોંધણી અધિનિયમ, સ્ટેમ્પ અધિનિયમ વગેરેની જોગવાઈઓનું પાલન, તે રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું કે પક્ષો તેને યોગ્ય મંચ સમક્ષ ઉઠાવી શકે છે.

૧૧. Dr.Amee યાજ્ઞનિક અને Mr.J.S.Yadav, કેટલીક બાબતોમાં સત્તાવાર લિક્વિડેટર વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલોએ સત્તાવાર લિક્વિડેટરના વિદ્વાન વકીલ Mr.Roshan દેસાઈ દ્વારા રજૂ કરાયેલી રજૂઆતોનો પુનરોચ્ચાર કર્યો હતો.

૧૨. Mr.A.L.Shah, ટેક્સટાઈલ લેબર એસોસિએશનના વિદ્વાન વકીલ, Mr.D.S.Vasavada સાથે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે સર્વોચ્ચ અદાલતે એવું માન્યું છે કે દેવાની સોંપણી એ સ્વીકાર્ય પ્રવૃત્તિ છે અને તેને બદલવાની મંજૂરી આપી છે.તદનુસાર, અવેજી માટેની અરજીઓને મંજૂરી આપવામાં આવે છે.અગાઉનો નિર્ણય આપવામાં આવ્યો ત્યારે કંપની કોર્ટ સમક્ષ ઉઠાવવામાં આવેલા અન્ય મુદ્દાઓના સંદર્ભમાં, એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે એકવાર સુપ્રીમ કોર્ટ અને ડિવિઝન બેન્ચના નિર્ણયને ધ્યાનમાં રાખીને અરજીઓને મંજૂરી આપવામાં આવે, તો આ અરજીઓમાં ગુણદોષ પર પક્ષકારોના અધિકારો નક્કી કરવાનો પ્રશ્ન ઊભો થતો નથી અને આવા પ્રશ્નો યોગ્ય મંચ દ્વારા યોગ્ય તબક્કે નક્કી કરવામાં આવશે.જો કે, આ અરજીઓમાં આ અદાલત દ્વારા કંઈ કરવાનું બાકી નથી.

૧૩. આ અદાલતે સંબંધિત પક્ષોના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા રજૂ કરાયેલી રજૂઆતો પર વિચાર કર્યો છે અને કંપની અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા અગાઉના આદેશ તેમજ ઉપર ઉદ્દેખિત બાબતમાં સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશ તેમજ

ડિવિઝન બેન્ચે આ બાબતને આ અદાલતમાં પરત મોકલતા ૩૦.૯.૨૦૧૪ ના આદેશનો અભ્યાસ કર્યો છે.

૧૪. સંબંધિત પક્ષો માટે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા રજૂ કરાયેલી રજૂઆતો પરથી, તે સ્પષ્ટ છે કે વિદ્વાન વકીલની સામાન્ય દલીલ એ છે કે આ અરજીઓ અવેજી માટેની વિનંતી સુધી મર્યાદિત છે, જેને સુપ્રીમ કોર્ટ તેમજ ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા મંજૂરી આપવામાં આવી છે કે આવા અવેજી કાયદામાં સ્વીકાર્ય છે અને તેથી, બાબતોનો અંત આવે છે. સોંપણીના વ્યક્તિગત કાર્યો નોંધણી અધિનિયમ, સ્ટેમ્પ અધિનિયમ વગેરે જેવા અન્ય કાયદાઓની જરૂરિયાતોને પૂર્ણ કરે છે કે કેમ તે અંગેના અન્ય મુદ્દાઓ વર્તમાન અરજીઓમાં ઉદ્ભવતા નથી અને જ્યારે અને જ્યારે આવા મુદ્દાઓ યોગ્ય મંચ સમક્ષ યોગ્ય તબક્કે ઉઠાવવામાં આવે છે, ત્યારે તે સંબંધિત મંચ દ્વારા નક્કી કરવામાં આવશે.

૧૫. એ હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને કે સંબંધિત પક્ષો વચ્ચે સામાન્ય આધાર છે કે અરજીઓ અવેજી સુધી મર્યાદિત છે, જે રાહત સુપ્રીમ કોર્ટ અને ડિવિઝન બેન્ચના ઉપરોક્ત નિર્ણયોના સંદર્ભમાં આપવામાં આવી છે અને પક્ષકારોને અવેજીના મુદ્દા સિવાયના મુદ્દાઓ ઉઠાવવાની મંજૂરી આપીને બાબતો કંપની કોર્ટમાં મોકલી દેવામાં આવી હોવા છતાં, કોઈ પણ પક્ષકાર આ અદાલત સમક્ષ અન્ય કોઈ મુદ્દાઓ ઉઠાવવાનું આ આધાર પર યોગ્ય માનતો નથી કે આવા મુદ્દાઓ આ તબક્કે આ અદાલત દ્વારા વિચારણા માટે આવતા નથી અને જ્યારે આવા મુદ્દાઓ સંબંધિત અદાલત સમક્ષ ઉઠાવવામાં આવે ત્યારે યોગ્ય તબક્કે

યોગ્ય અધિકારી દ્વારા નિર્ણય લેવાની જરૂર છે. સત્તાધિકારી, આ અદાલતના મતે, આ અરજીઓમાં આગળ કંઈ કરવાનું બાકી નથી."

આમ, હવે પ્રતિવાદીઓ માટે ઉપરોક્ત મુદ્દાને આંદોલન કરવા માટે ખુલ્લું નથી.જો કે, આ અદાલત દ્વારા અવલોકન મુજબ યોગ્ય મંચ સમક્ષ ઉપરોક્ત મુદ્દાને આંદોલન કરવા માટે તેમના માટે તે ખુલ્લું છે.

૨૦. તે ઉપરાંત, રેકૉર્ડ પર રજૂ કરવામાં આવેલી સામગ્રી પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે સોંપણીનું ખત પહેલેથી જ સક્ષમ અધિકારી દ્વારા નોંધાયેલું છે અને ઉપરોક્ત દસ્તાવેજની નોંધણી કરતી વખતે ઉપરોક્ત અધિકારી દ્વારા કોઈ વાંધો લેવામાં આવતો નથી.આ દસ્તાવેજ વર્ષ ૨૦૦૬માં નોંધાયેલો છે અને તેથી હવે અહીં પ્રતિવાદી/હસ્તક્ષેપ કરનાર પાંચ-છ વર્ષથી વધુ સમય પછી તેને અરજદાર-બેંક દ્વારા શરૂ કરવામાં આવેલી કાર્યવાહીમાં પડકાર આપી શકે નહીં.તેવી જ રીતે, રેકૉર્ડ પરથી એ પણ સ્પષ્ટ છે કે સ્ટેમ્પ ડ્યુટી ઓથોરિટીએ સ્ટેમ્પ ડ્યુટીનો ચુકાદો આપ્યો હતો.તદનુસાર, અરજદાર-બેંકે સોંપણીના ખત પર તે જ ચૂકવણી કરી છે.આમ, પ્રતિવાદી/મધ્યસ્થી અરજદાર-બેંક દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી કાર્યવાહીમાં આવા મુદ્દાને ઉશ્કેરી શકતા નથી.આ તબક્કે એ નોંધવું યોગ્ય છે કે નોંધણી અધિકારી અથવા સ્ટેમ્પ ડ્યુટી સત્તાવાળાઓએ આજ સુધી અરજદાર-બેંક સામે કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરી નથી.આમ, મારો અભિપ્રાય છે

કે પ્રતિવાદી અને દરમિયાનગીરી કરનાર દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલો ખોટી છે અને તેને નકારી કાઢવી જરૂરી છે.

૨૧. દરમિયાનગીરી કરનાર દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી અન્ય દલીલ એ છે કે ૧૯૫૬ના કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ અને ૧૩૫ને ધ્યાનમાં રાખીને, જ્યારે અરજદારે ચાર્જ નોંધાવ્યો નથી અથવા કંપનીઓના રજિસ્ટ્રાર પાસે નોંધાયેલા ચાર્જમાં ફેરફાર કર્યો નથી, ત્યારે અરજદારને સત્તાવાર લિક્વિડેટર અથવા કંપની સામે કોઈ અધિકાર નથી.

૨૨.

જો કે, વિવિધ ઉચ્ચ અદાલતો દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણયને ધ્યાનમાં રાખીને ઉપરોક્ત દલીલ પર વિચાર કરવો જરૂરી છે. પ્રિધ્વી એસેટ રિકન્સ્ટ્રક્શન એન્ડ સિક્યુરિટાઈઝેશન કંપની લિમિટેડ વિરુદ્ધ મેસર્સ પેન્નાર પીટરસન લિમિટેડ (લિક્વિડેશનમાં) પ્રતિનિધિ દ્વારા સત્તાવાર લિક્વિડેટર, એ. પી. ની ઉચ્ચ અદાલતે ૨૨.૪.૨૦૧૪ પર ૨૦૧૪ની કંપની અરજી નંબર ૪૧૧ માં, આંધ્રપ્રદેશની ઉચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

“આ અરજીમાં એકમાત્ર મુદ્દો જે ધ્યાનમાં લેવાની જરૂર છે તે એ છે કે શું અરજદાર આરઓસી સાથે સિક્યોરિટીઝની સોંપણીની નોંધણી કર્યા વિના નાણાંની વહેંચણીનો દાવો કરી શકતો નથી.

ત્યારબાદ, તે નીચે પ્રમાણે જોવા મળે છે:

“ઉપર નોંધ્યા મુજબ, તે સ્વીકૃત કેસ છે કે કાયદાની કલમ ૧૨૫ ની જોગવાઈઓનું પાલન બેંકો દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે, જેમની તરફેણમાં પ્રતિવાદી-કંપનીની સંપત્તિનો હવાલો બનાવવામાં આવ્યો હતો.જો કે, એવું લાગતું નથી કે અરજદાર, જેની તરફેણમાં પ્રતિવાદી-કંપનીની સંપત્તિનો હવાલો સોંપવામાં આવ્યો છે, તેણે આરઓસીની સોંપણીની વિગતો મોકલી છે અને તેની નોંધણી કરાવી છે.કાયદાની કલમ ૧૩૫ ને નજીકથી વાંચીને, હું અરજદાર અને સત્તાવાર લિક્વિડેટર માટે વિદ્વાન વકીલની રજૂઆતને સ્વીકારવામાં અસમર્થ છું કે સોંપણીનું ખત કાયદાની કલમ ૧૩૫ ની જોગવાઈઓમાં આવે છે. ઉપરોક્ત જોગવાઈ ચાર્જની શરતો અથવા શરતો અથવા કોઈપણ ચાર્જની હદ અથવા કામગીરીને લગતા ફેરફારને તેના વ્યાપક સ્વરૂપમાં લે છે.તે કોઈનો કેસ નથી કે ચાર્જની કોઈપણ શરતો અથવા શરતો અથવા ચાર્જની હદ અથવા કામગીરીમાં ફેરફાર કરવામાં આવે.જે

કરવામાં આવે છે તે એ છે કે જે બેંકો ચાર્જ ધરાવે છે અને જે નોંધાયેલી છે, તેઓએ તેમના હિતો અરજદારને ટ્રાન્સફર કર્યા છે.જો સંસદનો ઈરાદો હોત કે આવી ટ્રાન્સફર અથવા સોંપણી ફરી એકવાર આરઓસી સાથે નોંધાયેલી હોવી જરૂરી છે, તો તેને ઉપરોક્ત જોગવાઈમાં 'ટ્રાન્સફર' અથવા 'સોંપણી' શબ્દોનો ઉપયોગ કરવાથી કોઈ અટકાવી શક્યું ન હોત.

આ શબ્દોની ગેરહાજરી સૂચવે છે કે એકવાર આરઓસી સાથે ચાર્જ નોંધાય છે, પછીની સોંપણી ફરી એકવાર નોંધાવવાની જરૂર નથી.આનું કારણ શોધવાનું દૂર નથી.આરઓસી સાથે ચાર્જની નોંધણીનો મુખ્ય હેતુ કંપનીના શેરધારકો અને લેણદારોને છેતરવાના ઈરાદાથી કંપનીઓને નકલી ચાર્જ બનાવતા અટકાવવાનો છે.એકવાર ચાર્જ નોંધાઈ જાય પછી, તે ચાર્જ X, Y અથવા Z દ્વારા લેવામાં આવે છે કે કેમ તેનાથી ભાગ્યે જ કોઈ ફરક પડશે. આ સ્પષ્ટ કારણ છે કે સોંપણીની નોંધણી માટે કોઈ જોગવાઈ કરવામાં આવી નથી.

વિદ્વાન વકીલે દલીલ કરી હતી કે કેટલાક કિસ્સાઓમાં સોંપણી પણ નોંધવામાં આવી છે.માત્ર આવી પ્રથાનું પાલન કરવામાં આવ્યું હોવાથી, તે હાલની વૈધાનિક જોગવાઈનો વ્યાપ વધારશે નહીં.

તે અરજદાર અથવા સત્તાવાર લિક્વિડેટરનો દાવો નથી કે ચાર્જ ધરાવતી બેંકો દ્વારા કરવામાં આવેલી ટ્રાન્સફર અથવા સોંપણી

દુર્ભાવનાપૂર્ણ છે અથવા તેનો હેતુ અસુરક્ષિત લેણદારોના હિતોને હરાવવા માટે છે.પરંતુ સોંપણી માટે, નવ બેંકો, જેમની તરફેણમાં ચુકાદો આપવામાં આવ્યો છે, તે નાણાં પ્રાપ્ત કરવા માટે હકદાર હોત.તેથી, અસુરક્ષિત લેણદારોના દૃષ્ટિકોણથી, ચાર્જ ધરાવતી નવ બેંકો અથવા અહીં અરજદારને નાણાં મળે છે કે કેમ તેનાથી કોઈ ફરક પડતો નથી.

ઉપરોક્ત કારણોસર, મને અરજદાર અને સત્તાવાર લિક્વિડેટરના વાંધાઓમાં કોઈ યોગ્યતા મળતી નથી."

૨૩. તેવી જ રીતે, આઈ. ડી. બી. આઈ. લિમિટેડ (ઉપરોક્ત) ના કિસ્સામાં બોમ્બે હાઈકોર્ટ સમક્ષ પ્રશ્ન એ હતો કે શું કંપની કોર્ટ પાસે ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૪૪૬ હેઠળ આ પ્રશ્ન નક્કી કરવાનો અધિકારક્ષેત્ર છે કે શું સુરક્ષિત લેણદારોનો ચાર્જ ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૧૩૨ હેઠળ નોંધાયેલો છે કે કેમ અને જ્યાં સુધી આવા ચાર્જ નોંધાયેલા નથી, ત્યાં સુધી સત્તાવાર લિક્વિડેટર સામે સુરક્ષિત લેણદારોના દાવાઓને ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને રદબાતલ જાહેર કરી શકાય છે? માનનીય બોમ્બે હાઈકોર્ટે ફક્ત ૪૪ થી ૪૬ માં નીચે મુજબ ચુકાદો આપ્યો હતો:

“૪૪. આરોપ નોંધવામાં આવ્યો છે કે ઉપરોક્ત કાયદાની કલમ ૧૨૫ (૧) નું પાલન કરવામાં આવ્યું નથી તે પ્રશ્નો હકીકતના વિવાદિત પ્રશ્નો છે.હકીકતમાં, અપીલમાં આક્ષેપ કરાયેલ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી, ૨૦૦૯ના સંદેશાવ્યવહાર દ્વારા ઉપરોક્ત નિયમોના નિયમ ૧૬૩ હેઠળ સત્તાવાર લિક્વિડેટર દ્વારા નિર્ણય એ આધાર પર કરવામાં આવ્યો છે કે આરોપ નોંધવામાં આવ્યો છે.સત્તાવાર લિક્વિડેટર પોતે રેકૉર્ડ પરના ચાર્જની નોંધણીના પ્રમાણપત્રોની નકલો રજૂ કરે છે.આથી, કંપનીઓના પંચાયક દ્વારા શુલ્કની નોંધણી વિવાદિત નથી.

૪૫. જે જોવાનું છે તે આ અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ની પેટા-કલમ (૧) નું પાલન ન કરવાનું છે. ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલે, આર. ડી. બી. અધિનિયમની કલમ ૧૭ હેઠળ તેના અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરીને, ૩૧મી ઓગસ્ટ, ૧૯૯૫ના રોજ તેનો ચુકાદો અને આદેશ આપ્યો છે, જેમાં એવું તારણ નોંધવામાં આવ્યું છે કે આઉટ સ્ટેન્ડિંગના આરોપો પૂર્વધારણા અને મિલકતના ગીરો દ્વારા સુરક્ષિત કરવામાં આવ્યા છે.તેણે એ પ્રશ્નનો પણ નિર્ણય લીધો છે કે સુરક્ષિત લેણદારો બહારની સ્થિતિને પુનઃપ્રાપ્ત કરવા માટે કેટલી હદે હકદાર છે.એવું માનવામાં આવ્યું છે કે સત્તાવાર લિક્વિડેટરની જવાબદારી ઉપલબ્ધ સંપત્તિ, કામદારોની બાકી રકમ અને અન્ય સુરક્ષિત લેણદારોના દાવાઓ સુધી

મર્યાદિત રહેશે.આઈ. સી. આઈ. સી. આઈ. બેંક લિમિટેડ (કોટક મહિન્દ્રા બેંક લિમિટેડ), આઈ. ડી. બી. આઈ. અને આઈ. એફ. સી. આઈ. લિમિટેડને પ્રથમ ચાર્જ ધારકો તરીકે રાખવામાં આવ્યા છે, જ્યારે બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્ર અને બેંક ઓફ ઇન્ડિયાને બીજા ચાર્જ ધારકો તરીકે રાખવામાં આવ્યા છે.

૪૬. ઉપર ટાંકવામાં આવેલા અલ્હાબાદ બેંકના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદામાં, તેના પેરા ૪૯માં એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે કલમ ૧૭ હેઠળ ચુકાદાના તબક્કે અને કલમ ૨૫ હેઠળ પ્રમાણપત્રના અમલમાં, આર. ડી. બી. અધિનિયમની જોગવાઈઓ બેંકો અને નાણાકીય સંસ્થાઓને ચૂકવવાપાત્ર દેવાના સંદર્ભમાં ટ્રિબ્યુનલ અને વસૂલાત અધિકારીને વિશિષ્ટ અધિકારક્ષેત્ર પ્રદાન કરે છે અને કલમ ૫૩૭ સાથે વાંચી શકાય તેવી કલમ ૪૪૨ હેઠળ અથવા કંપની અધિનિયમની કલમ ૪૪૬ હેઠળ કોઈ પણ અદાલત દ્વારા દખલગીરી કરી શકાતી નથી. ઉપરોક્ત ચુકાદાના પેરા ૩૧માં (જે ઉપરના પેરા ૩૨માં પુનઃઉત્પાદિત છે) એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે કંપની કોર્ટ ટ્રિબ્યુનલ/પુનઃપ્રાપ્તિ અધિકારી સામે ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૪૪૬ હેઠળ તેની સત્તાનો ઉપયોગ કરી શકશે નહીં અને કલમ ૪૪૨, ૪૪૬ અને ૫૩૭ ટ્રિબ્યુનલ સામે લાગુ કરી શકાશે નહીં.આને ધ્યાનમાં રાખીને, આ બાબત સંપૂર્ણપણે ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા

નક્કી કરવામાં આવે છે અને આરડીબી એક્ટની કલમ ૧૭ હેઠળ ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરાયેલા ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા તારણ કાઢવામાં આવેલા મુદ્દાઓને ફરીથી ખોલવા માટે કલમ ૪૪૬ હેઠળ આ કોર્ટનો કોઈ અધિકારક્ષેત્ર નથી.

૨૪. આશિષ ભાટિયા વિરુદ્ધ સત્તાવાર લિક્વિડેટરના કેસમાં બોમ્બે હાઈકોર્ટ દ્વારા નક્કી કરવામાં આવેલા અન્ય એક કેસમાં, બોમ્બે હાઈકોર્ટે ૨૦૦૮ની કંપની એપ્લિકેશન નંબર ૧૧૨૩ માં ૧૮.૮.૨૦૧૧ પર પસાર કર્યો હતો, બોમ્બે હાઈકોર્ટે નિરીક્ષણ કર્યું હતું અને ફરરા ૧૧માં નીચે મુજબ ચુકાદો આપ્યો હતો:

“૧૧. તેવી જ રીતે, એવું કહેવામાં આવે છે કે તે અમલમાં મૂકાયેલા દસ્તાવેજોના કારણે અસ્તિત્વમાં આવે છે, તેમ છતાં, કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ (૧) નું પાલન થતું નથી. એ નોંધવું યોગ્ય છે કે આ વાંધો ઉઠાવતી કંપની નથી પરંતુ તે અરજદાર છે જે ભૂતપૂર્વ નિયામક છે, તેણે આ વાંધો ઉઠાવ્યો છે. લિક્વિડેશનમાં કંપનીને બીજા પ્રતિવાદીની કાર્યવાહી સામે કોઈ વાંધો નથી કે મિલકત તેને સમાન રીતે ગીરવે મૂકવામાં આવી હતી. માલિકીનો પુરાવો આપતા દસ્તાવેજો ગીરો બનાવવાના હેતુથી જમા કરવામાં આવ્યા છે તે એવી બાબત છે જેના પર, બીજા પ્રતિવાદી અને લિક્વિડેશનમાં કંપની બંનેએ આગળ વધ્યા છે; કે તમામ નાણાં અને

એડવાન્સિસનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે અને સુવિધાઓનો લાભ લેવામાં આવ્યો છે.આવા સંજોગોમાં કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ (૧) નું પાલન થતું નથી એવી દલીલ કરવામાં હવે મોડું થઈ ગયું છે. જોકે એ વાત સાચી છે કે કમાનીના કેસમાં (ઉપરોક્ત) ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા નિર્ધારિત કાનૂની સ્થિતિ સંપૂર્ણ બળ સાથે લાગુ થશે, તેમ છતાં, જ્યાં સુધી પેટા-કલમ ૧ ને આકર્ષિત કરવાની જરૂર છે, ત્યાં એક ચાર્જ હોવો આવશ્યક છે જેના પર કલમ ૧૨૫ (૧) લાગુ થાય છે.તે કંપનીની મિલકત અથવા ઉપક્રમ પરની કોઈપણ જામીનગીરી તરીકે હોવી જોઈએ, તે ચાર્જ લિક્વિડેટર અને કંપનીના કોઈપણ લેણદાર સામે રદબાતલ છે.જ્યાં સુધી ચાર્જની નિયત વિગતો, સાધનો સાથે, જો કોઈ હોય તો, જેના દ્વારા ચાર્જ બનાવવામાં આવે છે અથવા પુરાવા આપવામાં આવે છે અથવા નિયત રીતે તેની ચકાસણી કરવામાં આવે છે, તે નોંધણી માટે રજિસ્ટર પાસે દાખલ કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી, તેની રચનાના ૩૦ દિવસની અંદર અધિનિયમ દ્વારા જરૂરી રીતે, કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ ની પેટા-કલમ ૨, તરત જ સ્પષ્ટ કરે છે કે પેટા-કલમ ૧ માં કંઈપણ ચાર્જ દ્વારા સુરક્ષિત નાણાંની ચુકવણી માટેના કોઈપણ કરાર અથવા જવાબદારીને પૂર્વગ્રહ કરશે નહીં.જે ચાર્જ પર આ કલમ લાગુ થાય છે તે પછી પેટા-કલમ ૪ માં સૂચિબદ્ધ કરવામાં આવે છે.

તેથી, સૌપ્રથમ તે સાબિત કરવું આવશ્યક છે કે જે કંપની પર વિભાગ લાગુ થાય છે તે કંપની દ્વારા બનાવવામાં આવેલ ચાર્જ આ રીતે બનાવવામાં આવ્યો છે.પ્રતિવાદી નંબર ૨ સાથેની તાત્કાલિક વ્યવસ્થા એ આરોપની પ્રકૃતિમાં છે કે જેના પર કલમ ૧૨૫ (૧) લાગુ થાય છે તે બિલકુલ સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું નથી.વધુમાં, તે અરજદારની દલીલ છે કે જ્યાં સુધી નોંધાયેલ ન હોય ત્યાં સુધી લિક્વિડેટર અથવા લેણદાર સામે ચાર્જ રદબાતલ છે.તેથી, તે કંપની અધિનિયમના હેતુ માટે છે અને તે સ્પષ્ટ છે કે તે જ કંપનીના લિક્વિડેટર અને લેણદાર છે.આ સંજોગોમાં, કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ (૧) નું પાલન ન કરવાને કારણે પછીના કાયદામાં સુરક્ષા હિતને કોઈ પણ રીતે અસર થાય છે તે આ જોગવાઈની મજબૂતાઈ પર નકારી શકાય નહીં. પ્રતિભૂતિકરણ અધિનિયમમાં એવું કંઈ નથી, જે પછીનો કાયદો છે, જે કોઈપણ રીતે કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ અથવા ભાગ V ને પ્રતિભૂતિકરણ અધિનિયમ હેઠળ બનાવવામાં આવેલા કોઈપણ સુરક્ષા હિતને લાગુ પાડશે અથવા તેના પર કોઈ અસર કરશે.આવા સંજોગોમાં, જો સેક્યુરિટાઈઝેશન એક્ટના બળ પર બીજા પ્રતિવાદીની તરફેણમાં બનાવવામાં આવેલા સુરક્ષા હિતના સંદર્ભમાં, બીજો પ્રતિવાદી કંપનીની મિલકત વેચવા માટે પગલાં લઈ શકે છે, તો પછી, હું જોતો નથી કે તે વેચાણ કેવી રીતે પૂછી શકાય

અથવા અરજદાર જેવી વ્યક્તિના કહેવા પર રદ કરી શકાય અને માત્ર કારણ કે તેમના મતે કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ (૧) નું પાલન કરવામાં આવતું નથી.વેચાણને રદ કરવા માટે, તે દર્શાવવું આવશ્યક છે કે પ્રતિભૂતિકરણ અધિનિયમમાં કંઈક એવું છે જે કલમ ૧૨૫ ને ઉપરોક્ત અધિનિયમમાં બનાવવામાં આવેલા સુરક્ષા હિતને લાગુ કરે છે અને પ્રતિભૂતિકરણ અધિનિયમ દ્વારા સમજાય છે. બંને કાયદાઓની સંબંધિત જોગવાઈઓનું અવલોકન કરવાથી મને કોઈ શંકા નથી થતી કે પ્રતિભૂતિકરણ અધિનિયમમાં આવા કોઈ પાલનની કલ્પના કરવામાં આવી નથી.આ સંજોગોમાં, કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ (૧) નું પાલન ન કરવા બદલ વેચાણ કાયદામાં ખરાબ છે તેવી દલીલ સ્વીકારી શકાતી નથી અને તેને નકારી કાઢવી જોઈએ."

૨૫. આમ, વિવિધ ઉચ્ચ અદાલતો દ્વારા આપવામાં આવેલા ઉપરોક્ત નિર્ણયને ધ્યાનમાં રાખીને, મારો અભિપ્રાય છે કે વર્તમાન કેસમાં, એસ. બી. આઈ. એ કંપનીની સુરક્ષિત અસ્કયામતો પર આરઓસી સમક્ષ કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૨૫ હેઠળ તેનો આરોપ નોંધાવ્યો છે, અરજદાર એક સોંપણી કરનાર છે અને તેથી, જો અરજદારે કંપનીઓના રજિસ્ટ્રાર સમક્ષ

સુરક્ષિત અસ્કયામતો પર તેનો આરોપ નોંધાવ્યો નથી, તો એવું ન કહી શકાય કે અરજદાર સુરક્ષિત અસ્કયામતો સામે કાર્યવાહી કરવા માટે હકદાર નથી.

૨૬. હસ્તક્ષેપ કરનારના વિદ્વાન વકીલની અન્ય દલીલ એ છે કે કંપનીનું લિક્વિડેશન ખાતું ૨૦૦૧માં એસ. બી. આઈ. દ્વારા એન. પી. એ. જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ એસ. બી. આઈ. દ્વારા ધિરાણ સુવિધાઓનું પુનર્ગઠન કરવામાં આવ્યું હતું અને જાન્યુઆરી, ૨૦૦૪માં નવો કરાર કરવામાં આવ્યો હતો.ત્યારબાદ, લિક્વિડેશનમાં રહેલા કંપનીના ખાતાને ક્યારેય એનપીએ જાહેર કરવામાં આવ્યું ન હતું. ત્યારબાદ એસ. બી. આઈ. એ સરફેઈસી અધિનિયમ હેઠળ કાર્યવાહી શરૂ કરી નથી અને તેથી તેનો અધિકાર માફ કર્યો છે અને તેથી અરજદાર-બેંક હવે પાંચ વર્ષના સમયગાળા પછી કંપની સામે લિક્વિડેશનમાં સરફેઈસી અધિનિયમ હેઠળ કાર્યવાહી શરૂ કરી શકશે નહીં.

૨૭. મારા મતે ઉપરોક્ત દલીલ ખોટી છે.એ વાત સાચી છે કે કંપનીનું લિક્વિડેશન ખાતું વર્ષ ૨૦૦૧માં એનપીએ જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું.જો કે, લિક્વિડેશનમાં કંપનીની વિનંતી પર, એસ. બી. આઈ. એ ક્રેડિટ સુવિધાઓનું પુનર્ગઠન કર્યું છે.જો કે, જ્યાં સુધી તે સુવિધાનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી લિક્વિડેશનમાં રહેલી કંપનીએ પણ શરતોનું પાલન કર્યું નથી.તેથી, એસ. બી. આઈ. એ કંપનીને લિક્વિડેશનમાં ૭.૯.૨૦૦૫ ના રોજ નોટિસ જારી કરી છે અને

ઉધાર લેનારને ચુકવણી કરવા માટે કહ્યું છે.જો કે, લિક્વિડેશનમાં લોન લેનાર-કંપનીએ નોટિસ મુજબ ચુકવણી કરી નથી.ત્યારબાદ, એસ. બી. આઈ. એ તેના દેવાને અરજદાર-બેંકની તરફેણમાં ડીડ ઓફ અસાઈનમેન્ટ તારીખ ૨૩.૩.૨૦૦૬ દ્વારા સોંપી હતી.ત્યારબાદ, અરજદાર-બેંકે ૧૫.૧૧.૨૦૦૬ ના રોજ સર્ફેસી અધિનિયમ હેઠળ નોટિસ જારી કરી છે.આમ, મારા મતે, કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં કોઈ વિલંબ થયો નથી કે એવું ન કહી શકાય કે એસ. બી. આઈ. એ કંપની સામે લિક્વિડેશનમાં કાર્યવાહી શરૂ કરવાના તેના અધિકારને માફ કર્યો હતો.

૨૮. વધુમાં એ નોંધવું જરૂરી છે કે સત્તાવાર લિક્વિડેટરએ અરજદાર-બેંક સામે ડીઆરટી સમક્ષ ૨૦૦૭ની અપીલ નંબર ૨૭ દાખલ કરી હતી.

જો કે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવાએ ડી.આર.ટી. દ્વારા પસાર કરાયેલ ૧૭.૭.૨૦૧૪ તારીખનો આંક ૨૩ નીચેના આદેશને રેકૉર્ડ પર મૂક્યો છે, જેમાં કાર્યવાહીના અભાવને કારણે ઉપરોક્ત અપીલને ડિફોલ્ટ તરીકે ઇગાવી દેવામાં આવી હતી. સત્તાવાર લિક્વિડેટર અથવા દરમિયાનગીરી કરનારએ આ અપીલને પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવી છે તે દર્શાવવા માટે અન્ય કોઈ સામગ્રી રેકૉર્ડ પર મૂકી નથી.આમ, હકીકત એ છે કે લિક્વિડેટરએ ડીઆરટી સમક્ષ અપીલ દાખલ કરી હતી. તે સ્પષ્ટ કરવામાં આવે છે કે જો ઉપરોક્ત અપીલ ડી.આર.ટી. ની

ફાઈલ પર પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવે છે, તો તે સત્તાવાર લિક્વિડેટર માટે માન્ય ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ તમામ ઉપલબ્ધ દલીલો લેવા માટે ખુલ્લું છે.

૨૯. ઉપરોક્ત ચર્ચાને ધ્યાનમાં રાખીને, અન્ય દલીલો પર વધુ વિગતવાર ચર્ચા કરવામાં આવી નથી અને પ્રતિવાદીઓ માટે વિદ્વાન વકીલો દ્વારા જે નિર્ણયો પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તે વર્તમાન કેસની હકીકતોને લાગુ પડતો નથી.

૩૦. આમ, આ ન્યાયાધીશોના સમન્સમાં જે રાહતની વિનંતી કરવામાં આવી છે તેને મંજૂરી આપવી જરૂરી છે. પ્રતિવાદી નં.૧ અહીંથી નિર્દેશ આપવામાં આવે છે કે, ખાસ કરીને પરિશિષ્ટ 'એ' માં જોડવામાં આવેલી અનુસૂચિમાં વર્ણવેલ સુરક્ષિત સંપત્તિનો કબજો તે અરજદારને સોંપવામાં આવે જેણે પહેલેથી જ સરફેઈસી અધિનિયમની જોગવાઈઓ હેઠળ પગલાં શરૂ કરી દીધા છે. અરજદારને કાયદાની કલમ ૧૩ (૯) ની જોગવાઈઓના પાલનને આધિન સુરક્ષિત અસ્કયામતોના સંબંધમાં આગળ વધવાની પણ મંજૂરી છે. જો કે, તે સ્પષ્ટ કરવામાં આવે છે કે અરજદાર-બેંકે સત્તાવાર લિક્વિડેટરને તેવા પગલાં વિશે જાણ કરવી પડશે કે જે તેઓ સુરક્ષિત અસ્કયામતો સામે લેશે.

૩૧. ઉપરોક્ત અવલોકન સાથે, આ અરજીને તે મુજબ મંજૂરી આપવામાં આવે છે અને તેનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

(વી. આઈ. પી. એલ. એમ. પંચોલી, જે.)

શ્રીલાથા

જ્યારે આ ચુકાદો ખુલ્લી અદાલતમાં સંભળાવવામાં આવે છે, ત્યારે દરમિયાનગીરી કરનાર વતી વિદ્વાન વકીલશ્રી ગોડિયાવાલા સાથે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે વિનંતી કરી હતી કે આ અદાલત આ ચુકાદાને ત્રણ અઠવાડિયાના સમયગાળા માટે સ્થગિત કરી શકે છે જેથી દરમિયાનગીરી કરનાર આ ચુકાદા સામે માનનીય વિભાગીય બેન્ચ સમક્ષ સંપર્ક કરી શકે.અરજદાર વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે હસ્તક્ષેપ કરનાર માટે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી વિનંતીનો ઉગ્ર વિરોધ કર્યો છે.

ન્યાયના હિતમાં, મારો મત છે કે વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ દ્વારા કરવામાં આવેલી વિનંતી સ્વીકારવી જરૂરી છે.આ ચુકાદો અને આદેશ પર ત્રણ અઠવાડિયાના સમયગાળા માટે સ્ટે મૂકવામાં આવ્યો છે.

(વી. એમ. પંચોલી, ન્યાયમૂર્તિ)

શ્રીલથા

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.